

Van: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 02/15/2011 01:25 PM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

REAGEER!

[2011.02.07 Burgemeester Beringen boos over vrijlating inbrekers \(De Morgen\)](#)
[2011.02.07 Hero Brinkman; Hoofddoekjes geen breekpunt \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.02.07 Instabiele Arabische wereld kan leiden tot illegale migratiestroom \(De Morgen\)](#)
[2011.02.07 Ja tegen islam, nee tegen sharia \(de Volkskrant\)](#)
[2011.02.07 Kabinet accepteert zwarte scholen \(de Volkskrant\)](#)
[2011.02.07 Multiculturalisme heeft gefaald \(De Standaard\)](#)
[2011.02.07 Statenlid geïntimideerd na actie met hoofddoek \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.02.07 Studentenrestaurants; geen halal in de mensa \(De Wereld Morgen\)](#)
[2011.02.07 Ze willen niet worden behandeld als slaven \(De Wereld Morgen\)](#)
[2011.02.07 Zware straffen voor mensensmokkelaars \(De Morgen\)](#)
[2011.02.08 Acteurs en theatermakers steunen hongerstakingen Kartuizerstraat \(De Morgen\)](#)
[2011.02.08 Allochtoon veroordeeld voor mensen- en drugshandel \(De Morgen\)](#)
[2011.02.08 Geen bouwvergunning voor Turks cultureel centrum \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.08 Het gevecht tegen zwarte scholen faalt 1 \(De Morgen\)](#)
[2011.02.08 Het gevecht tegen zwarte scholen faalt 2 \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.08 In wiens naam spreekt Cameron \(De Standaard\)](#)
[2011.02.08 Links; Kabinet steunt segregatie onderwijs \(Trouw\)](#)
[2011.02.08 Smet; 'We blijven streven naar gemengde scholen' \(De Morgen\)](#)
[2011.02.08 Tomaten, paprika's, olijfolie - Producten van Europese slavernij \(De Morgen\)](#)
[2011.02.09 Bijstandsallochtoon valt door de mand \(De Telegraaf\)](#)
[2011.02.09 De slingerbeweging van de hippe school \(De Standaard\)](#)
[2011.02.09 Geen zigeuners meer \(De Standaard\)](#)
[2011.02.09 Gooien we de handdoek dan maar in de ring \(De Morgen\)](#)
[2011.02.09 Hier waak ik voor mijn baasje \(De Morgen\)](#)
[2011.02.09 Immigratie Nederland opnieuw op recordhoogte \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.02.09 In steden zullen steeds witte en zwarte scholen blijven bestaan \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.09 N-VA wil subsidies moslimexecutieve afbouwen \(De Standaard\)](#)
[2011.02.09 Onderwijsmix mag geen fetisj worden \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.09 Shariah4Belgium noemt dood Morel 'straf van Allah' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.09 Werkende asielzoeker moet kost en inwon betalen \(De Standaard\)](#)
[2011.02.09 Witte scholen ook illusie \(De Standaard\)](#)
[2011.02.09 Zwarte scholen zijn niet te vermijden \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 150 sans-papiers bedreigd met uitzetting in Anderlecht \(De Morgen\)](#)
[2011.02.10 Blijweert in 2012 berecht \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Diverse scholen scoren beter \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Diversiteit en onderwijs \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Mensensmokkelaars krijgen celstraffen tussen 2 en 10 jaar \(De Morgen\)](#)
[2011.02.10 Moeilijk is niet onmogelijk \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 NAVO vraagt dreigingsanalyse asielcentrum \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Schiet niet op de witte wachtrijen \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Tot 1 jaar cel voor ontvoering eigen dochter en vriend \(De Morgen\)](#)
[2011.02.10 'Verwerpelijk, niet strafbaar' \(De Standaard\)](#)
[2011.02.10 Wathelet; 'Hongerstaking opent geen deur naar meer rechten' \(De Morgen\)](#)
[2011.02.10 Wilders wil schorremorrie samenduwen in 'tuigdorpen' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.11 Antwerpen wordt illegalopolis \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.02.11 Concentratieschool zet de deuren open \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.11 Fonds Arbeidsongevallen dagvaardt ouders vermoorde Luna \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.11 Honderden vluchtelingen stranden op Lampedusa \(De Morgen\)](#)
[2011.02.11 Inburgering antwoord op falen multiculturalisme \(De Wereld Morgen\)](#)
[2011.02.11 Jan Blommaert over witte en zwarte scholen; pedagogie van de diversiteit \(De Wereld Morgen\)](#)
[2011.02.11 Ook Sarkozy vindt multiculturalisme Europa \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.12 'Als mensen verschillen, dan moeten scholen dat toch ook doen' \(De Standaard\)](#)
[2011.02.12 Antwerpse politie schiet Romazigeuner dood \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.02.12 Duizenden vluchtelingen overspoelen Italië \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.02.12 Nederlandse politici zien weinig in 'tuigdorpen' van Wilders \(De Standaard\)](#)
[2011.02.12 Noodtoestand in Lampedusa door toestroom vluchtelingen \(De Morgen\)](#)
[2011.02.12 Politie schiet gewapende Roma dood in Antwerpen \(De Morgen\)](#)
[2011.02.12 Scholen die nu nog wit zijn, zullen veel moeite moeten doen om dat te blijven \(De Standaard\)](#)
[2011.02.12 Tunesische migranten overstelpen Italië \(De Standaard\)](#)
[2011.02.12 Twee athenea, twee werelden. Kun je 'sociaal mixen' in het middelbaar \(De Standaard\)](#)
[2011.02.13 De Graaf; Elke hoofddoek doet pijn om te zien \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.02.13 Opnieuw meer dan duizend Tunesische vluchtelingen aangekomen op Lampedusa \(De Morgen\)](#)
[2011.02.13 Politie schiet Romazigeuner met machete dood \(De Standaard\)](#)
[2011.02.13 Weer massaal Tunesiers gevlucht naar Italië \(Algemeen Dagblad\)](#)

Burgemeester Beringen boos over vrijlating inbrekers

De Beringse burgemeester Mondelaers is erg boos omdat de lokale politie vorige week vrijdag een driekoppige inbrekersbende met de grote middelen wist te klissen terwijl ze een dag later alweer op vrije voeten waren.

Marcel Mondelaers (CD&V) stelt zich openlijk vragen bij het falende veiligheidsbeleid in ons land. Aanleiding is een incident waarbij de lokale politie drie criminelen oppakte na een woninginbraak. "De lokale politie slaagde erin om binnen het uur de inbrekers te vatten," zegt Mondelaers.

Grote middelen

"Een helikopter kon met een warmtecamera vanuit de lucht de dieven lokaliseren en de interventieploegen naar de schuilplaats sturen. Acht inspecteurs en twee hoofdinspecteurs werkten aan de operatie mee. Een speurhond kwam zelfs speciaal van Mortsel naar Beringen voor sporenonderzoek."

Minderjarigen van Joegoslavische oorsprong

"Maar voor de Dienst Vreemdelingenzaken mochten de twee minderjarigen van Joegoslavische origine direct beschikken omdat ze 'vergezeld werden van hun ouders toen ze naar ons land kwamen'", aldus een gepikeerde burgemeester.

Kaakslag voor de slachtoffers

"Even later mocht ook een meerderjarige uit Seraing uit de gevangenis, 'omdat er tijdens die nacht slechts één feit van woninginbraak in de regio was vastgesteld'. Hier moeten we ons toch echt vragen bij stellen. Dit is een kaakslag voor de slachtoffers en voor de politiemensen die hun job met veel toewijding doen." (belga/eb)

De Morgen, 2011.02.07

UP

Hero Brinkman: Hoofddoekjes geen breekpunt

HAARLEM - Het standpunt van de PVV over een hoofddoekjesverbod voor ambtenaren en bezoekers van het provinciehuis vormt voor de PVV geen breekpunt bij de vorming van een nieuw college van Gedeputeerde Staten in Noord-Holland.

Dat zei PVV-lijsttrekker Hero Brinkman woensdag in het provinciehuis in Haarlem tijdens de aftrap van de campagne voor de Provinciale Statenverkiezingen op 2 maart.

„Het is van belang dat kiezers weten hoe een partij ergens over denkt. Het hoofddoekje vinden wij een buitengewoon discriminerend symbool van onderdrukking", aldus Brinkman. „Als er een gelegenheid is om het aan te pakken, is het wel het provinciehuis. Het initiatief voor een bezoek aan het provinciehuis ligt bij de burger."

Zowel de lijsttrekker van de PvdA als die van het CDA in Noord-Holland gaven eerder te kennen dat het hoofddoekjesstandpunt van de PVV voor hen wel een breekpunt zou vormen. Maar Brinkman vindt het niet nodig er een halszaak van te maken, zo liet hij woensdag weten. Nummer twee op de lijst van het CDA, Meino Schraal, zei zaterdag dat hij zich kan vinden in een hoofddoekjesverbod voor provincieambtenaren, omdat de overheid volgens hem neutraal moet zijn.

Uit protest tegen de opvattingen van Schraal en de PVV droeg statenlid Naima Ajouaau van de PvdA afgelopen maandag een hoofddoek tijdens de vergadering van Provinciale Staten van Noord-Holland. Normaal draagt zij geen hoofddoek, maar ze vindt dat vrouwen de keuzevrijheid moeten hebben om dit wel te doen. (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.02.02

UP

"Instabiele Arabische wereld kan leiden tot illegale migratiestroom"

Volgens NAVO-secretaris-generaal Anders Fogh Rasmussen betekent de instabiele politieke situatie in de Arabische wereld niet meteen een militaire dreiging voor de NAVO, maar bestaat het risico wel dat op lange termijn een illegale migratiestroom naar Europa op gang komt. Daar heeft Rasmussen vandaag voor gewaarschuwd op een persconferentie.

Negatieve impact op economie

"De situatie (ten zuiden van de Middellandse Zee) beoordeel ik niet als rechtstreeks gevaarlijk voor de NAVO en haar

leden", verklaarde Rasmussen. Echter, "de evolutie in het Midden-Oosten en Noord-Afrika kan een impact hebben op het vredesproces in het Midden-Oosten, en de instabiliteit in de regio kan op lange termijn ook een negatieve impact hebben op de economie van deze regio, wat vervolgens een stroom van illegale migratie naar Europa teweeg kan brengen, enzoverder".

Mediterrane Dialoog

De NAVO heeft volgens haar topman "geen intentie om te interfereren in de evenementen in Egypte", maar "binnen de alliantie kunnen we wel praten over alle onderwerpen die deze of gene lidstaat aangaan, dus ook over Egypte en over Noord-Afrika. Temeer omdat de betrokken landen onze partners zijn in de Mediterrane Dialoog". Zes Arabische landen nemen deel aan die Dialoog met de NAVO: Egypte en Jordanië, Tunesië, Algerije, Marokko en Mauretanië.

"Ook is het maar normaal dat we met grote interesse de situatie in Egypte en andere landen volgen", meent Rasmussen ook.

Van 14 tot 16 februari trekt Rasmussen met de ambassadeurs van de 28 NAVO-lidstaten die in de Noord-Atlantische Raad zetelen, het hoogste beslissingsorgaan van de NAVO, naar Qatar voor een vergadering met de Golfstaten. (belga/eb)

De Morgen, 2011.02.07

UP

Ja tegen islam, nee tegen sharia

De seculiere oppositie in Egypte kan, mits georganiseerd, de concurrentie aangaan met de Moslimbroederschap. In 1985 was ik als tiener in Kenia een fanatiek aanhanger van de Moslimbroederschap. 17 jaar later, in 2002, deed ik in Nederland voor de VVD mee aan de verkiezingen. De combinatie van deze ervaringen heeft mij bepaalde inzichten opgeleverd die volgens mij relevant zijn voor de huidige crisis in Egypte.

Ik denk dat het hoogstwaarschijnlijk is, maar niet onvermijdelijk, dat de Moslimbroederschap de verkiezingen in Egypte in september gaat winnen. Als kandidaat in een verkiezingscampagne heb ik een paar elementaire dingen geleerd:

De partij moet een programma hebben waar alle leden achter staan en een visie op hoe het land geregeerd moet worden tot aan de volgende verkiezingen. Met onenigheid binnen de partij verlies je de verkiezingen zeker.

Kandidaten moeten zich niet alleen uitspreken over wat zij voor het land willen doen, maar ook uitleggen waarom het programma van andere partijen rampzalig is voor het land.

De partij moet in zoveel mogelijk gemeenschappen geworteld zijn, ongeacht maatschappelijke klasse, religie en zelfs politieke opvatting. Kandidaten moeten bij potentiële kiezers voortdurend hameren op de successen van hun eigen partij en de mislukkingen van de tegenstanders.

De seculiere democratische groeperingen en mensenrechtenbeweging in Egypte en in de rest van de Arabische wereld lijken deze harde politieke feiten niet te beseffen.

De Moslimbroederschap snapt daarentegen in elk geval de eerste drie heel goed. Ze hebben weliswaar nooit geregeerd, maar ze hebben wel een politiek programma en een visie die niet alleen tot de volgende verkiezingen reikt, maar in hun ogen zelfs tot in het hiernamaals.

En ze wijzen de Egyptenaren er voortdurend op dat het beleid van de andere partijen goddeloos is en daarom rampzalig voor Egypte. Het belangrijkste is echter dat ze erin zijn geslaagd zichzelf dermate in te bedden in de Egyptische samenleving dat dat wel eens de doorslag zou kunnen geven.

Aanhanger

Toen ik 15 was en mezelf beschouwde als aanhanger van de Moslimbroederschap, waren er in Nairobi diverse niet-religieuze politieke groeperingen van Pakistanen, Jemenieten en Somaliërs die net als ons gezin als vluchtelingen in Kenia verbleven. Deze losjes georganiseerde groepen koesterden vage plannen voor de wederopbouw van hun landen tot vreedzame en welvarende naties. Het bleef bij dromen.

De Moslimbroederschap deed meer dan dromen. Met financiële steun uit Saoedi-Arabië en andere olierijke landen vestigden ze cellen in mijn school en andere instellingen in onze buurt. Ze organiseerden buitenschoolse activiteiten voor scholieren en bijeenkomsten met gebed en zang en gemeenschappelijke Koranlezingen.

We werden aangemoedigd om vrijwilligerswerk te doen, de behoeftigen te helpen, het woord van Allah te verspreiden. Er waren cursussen en activiteiten voor alle leeftijdsgroepen. Ze richtten liefdadigheidsorganisaties op waaraan we zakat (aalmoes) konden geven waarmee centra voor gezondheidszorg en onderwijs werden bekostigd.

Banksysteem

De Broederschap zorgde ook voor het enige functionerende banksysteem, gebaseerd op vertrouwen. Ze redden tieners van een leven van drugsverslaving en maakten ze enthousiast over een nuttige, rechtvaardige toekomst.

We moesten allemaal nieuwe mensen werven voor de Moslimbroederschap, in een campagne die nooit ophield. De moskeeën en centra voor moslims waren de belangrijkste plekken van samenkomst, maar wij werden ook thuis bezocht. Het belangrijkste was dat hun boodschap etnische identiteit, maatschappelijke klasse en onderwijsniveau oversteeg.

Het was ook een gewelddadige beweging, maar wij in het Westen hebben de neiging om te onderschatten hoe goed de Broederschap zich kan aanpassen en lering kan trekken uit ervaringen. Een voorbeeld hiervan is de voortdurende discussie binnen het netwerk over het gebruik van geweld. Daarin zijn twee stromingen te onderscheiden, die beide de profeet Mohamed als voorbeeld aanhalen.

Jihad

Degenen die onmiddellijk jihad willen, grijpen terug op de tijd toen de profeet kleine legers had die veel grotere tegenstanders versloegen, zoals in de veldslagen van Badr en Uhud. De geweldloze tak van de Broederschap benadrukt juist het doorzettingsvermogen en geduld van de profeet.

Zij richten zich vooral op da'wa (overreding door preken en het voorbeeld geven) en op een geleidelijk proces over meerdere generaties om de macht te veroveren en te behouden. Zij pleiten met name voor taqiyyah, een strategie waarbij je samenwerkt met je vijanden totdat de tijd rijp is om ze te verslaan of ze tot de islam te bekeren.

Waarom zijn de seculiere democratische krachten in Egypte zoveel zwakker dan de Moslimbroederschap? Daarvoor zijn een aantal factoren aan te wijzen.

Samenraapsel

In de eerste plaats vormen ze een samenraapsel van zeer uiteenlopende elementen: stamhoofden, vrijemarktaanhangers, socialisten, gestaalde marxisten en mensenrechtenactivisten.

Ze hebben dus geen gemeenschappelijke ideologische binding zoals de Broederschap die heeft. Daarbij is er een diepgewortelde angst dat iedere oppositie tegen de Moslimbroederschap, die zodra ze aan de macht zijn de sharia willen invoeren, door de massa zal worden opgevat als een afwijzing van de islam zelf.

De seculiere groeperingen zouden met een boodschap moeten komen die 'ja' zegt tegen de islam maar 'nee' tegen de sharia, dus met een campagne die de nadruk legt op een scheiding van religie en politiek.

Noodlot

Als Egypte en de andere Arabische landen willen ontkomen aan het noodlot van ofwel tirannie ofwel sharia, zullen ze een derde weg moeten zoeken die de religie gescheiden houdt van de politiek en toch zorgt voor een democratisch gekozen regering, een rechtsstaat en omstandigheden die handel, investeringen en werkgelegenheid bevorderen.

De seculiere groepen die zich nu verenigd hebben achter Mohamed ElBaradei zijn ontegenzegglijk moedig. Zij hebben de wereld verrast met hun succesvolle protest tegen een tiran. Mubarak kan zich wel doof houden, maar de boodschap is luid en duidelijk: hij moet vertrekken.

De volgende uitdaging voor de seculiere democraten is de Broederschap. Ze moeten het Egyptische electoraat er zo snel mogelijk van overtuigen dat een regering op basis van de sharia slecht voor hen is.

Voorbeeld

In tegenstelling tot de Iraniërs in 1979 kunnen de Egyptenaren kijken naar het voorbeeld van een volk dat voor de sharia koos – diezelfde Iraniërs van 1979 – en daar nu nog spijt van heeft.

De Groene Beweging in Iran keerde zich in 2009 niet tegen een sterke man, maar tegen de sharia. ElBaradei en zijn aanhangers kunnen er niet genoeg op hameren dat een op de sharia gebaseerd regime de eigen bevolking onderdrukt en zich agressief opstelt tegenover het buitenland. En nu de bevolking haar onvrede uit over de werkloosheid, de stijgende voedselprijzen en de corruptie, moeten de seculiere groeperingen van Egypte laten zien dat onder een op de sharia gestoelde overheid deze wantoestanden alleen maar zullen verergeren. De Moslimbroederschap zal roepen dat een stem op hen een stem voor de wet van Allah is. De machtsposities in de regering zullen echter niet worden bekleed door God en zijn engelen, maar door mannen die zo arrogant zijn dat zij op de stoel van Allah gaan zitten.

En zoals de Iraniërs in 2009 op pijnlijke wijze hebben ervaren, is het moeilijker om dergelijke mannen weg te krijgen dan op ze te stemmen. De regering van Obama kan de seculiere groepen helpen met het verkrijgen van de middelen en vaardigheden die nodig zijn om zich te organiseren, campagne te voeren en concurrerende economische en burgerlijke instellingen op te richten, zodat zij de Moslimbroederschap via de stembus kunnen verslaan. Ik heb door de jaren heen geleerd dat in de democratische politiek maar weinig dingen onvermijdelijk zijn, maar zonder effectieve organisatie

zouden de seculiere, democratische krachten de ene tirannie weleens kunnen verruilen voor een andere.

De auteur is verbonden aan de Amerikaanse denktank het American Enterprise Institute in Washington. Ze stelt dat de oppositie een derde weg moet zoeken die religie en politiek gescheiden houdt.

de Volkskrant, 2011.02.07, Ayaan Hirsi Ali

[UP](#)

Kabinet accepteert zwarte scholen

DEN HAAG - Het bestrijden van segregatie in het onderwijs is niet langer rijksbeleid. 'Zwarte scholen zijn een feit', zegt CDA-minister Marja van Bijsterveldt vandaag in een vraaggesprek met de Volkskrant. 'Het gaat om kwaliteit van het onderwijs. Wit of zwart is minder belangrijk.'

De uitspraak van de minister van Onderwijs betekent een ingrijpende koerswijziging. Bij vorige kabinetten stond het onderwerp stevast op de agenda. Van Bijsterveldts eigen CDA was zeven jaar geleden in Rotterdam nog voortrekker bij pogingen etnische groepen op scholen te mengen.

Aanmeldmoment

In het coalitieakkoord van 2007 spraken CDA en PvdA af te streven naar één aanmeldmoment voor kinderen op de basisschool, om te voorkomen dat vaak beter ingelichte autochtone ouders voorrang nemen bij de populairdere scholen.

De afgelopen jaren zijn vele projecten begonnen ter bestrijding van segregatie. Daar gaat niet de stekker uit, zegt Van Bijsterveldt. 'Die projecten lopen zoals ze lopen.' Maar ze hebben voor haar geen prioriteit meer. 'Het is goed als mensen van verschillende culturen elkaar ontmoeten', zegt Van Bijsterveldt. 'Maar voor mij als minister is bestrijding van de segregatie an sich geen doel.'

Niet in geloof

Dat is niet omdat gedoogpartner PVV het mengen van leerlingen niet ziet zitten, zegt de minister, maar omdat ze er zelf niet in gelooft. 'Veel wetenschappers geven ook aan dat het hem niet zit in de kleur. En als christen-democraat vind ik het belangrijk dat ouders zelf hun school kunnen kiezen.'

Van Bijsterveldt wil ook de aansluiting tussen vmbo en mbo sterk bevorderen. Ze bereidt een wetsvoorstel voor dat het voor elke school mogelijk maakt een mbo-opleiding naadloos vast te klinken aan het vmbo.

Succes

Deze zogenoemde VM2-projecten, waaraan tot nu toe 4.200 leerlingen deelnamen, zijn een succes. Leerlingen vervolgen na vier jaar vmbo een mbo-opleiding in hetzelfde schoolgebouw en vertrekken, vaak zonder vmbo-examen, na zes jaar met een diploma van het middelbaar beroepsonderwijs. 'Zo haalt een moeilijke groep leerlingen toch ineens vlot een mbo-2-diploma, en heeft daarmee meer kansen op de arbeidsmarkt. Dat motiveert heel sterk.'

de Volkskrant, 2011.02.07, Robin Gerrits en Ron Meerhof

[UP](#)

'Multiculturalisme heeft gefaald'

BUITENLAND

De multiculturele samenleving is mislukt en maakt jonge moslims kwetsbaar voor extremisme, zei de Britse premier David Cameron zaterdag op een veiligheidsconferentie in München. 'We hebben gemeenschappen helemaal naast elkaar laten leven en sommigen er zelfs waarden op laten nahouden die helemaal niet de onze zijn.'

De Standaard, 2011.02.07, ap

[UP](#)

Statenlid geïntimideerd na actie met hoofddoek

HEERHUGOWAARD - Het Noord-Hollandse PvdA-statenlid Naima Ajouaau voelt zich geïntimideerd door een anonieme brief, waarin ze wordt gesommeerd 'op te duvelen'. De brief begint met de zinsnede: 'Jouw soort bestaat enkel uit provocateurs: duvel op uit Nederland.'

Ajouaau kreeg na haar hoofddoekprotest een anonieme brief. Dat is vandaag te lezen in het AD. Ajouaau protesteerde vorige week tegen een mogelijk verbod van hoofddoeken in de openbare ruimte. Het protest volgde op het voornemen van PVV-lijsttrekker Hero Brinkman om vrouwen met hoofddoekjes de toegang tot het provinciehuis te verbieden als de PVV in het provinciebestuur zitting zou nemen na de statenverkiezingen.

„Normaal draag ik geen hoofddoek, maar ik vind een verbod op een hoofddoek even erg als een verplichting. Ik ben voor vrije keuze," zegt Ajouaau.

Veel reacties

Aan het protest in het Noord-Hollandse provinciehuis deden ook autochtone statenleden deel. „Het protest leverde veel reacties op internet op en ik heb daar expres niet op gereageerd. Maar als je een brief gaat sturen, vind ik dat echt een brug te ver."

Ajouaau kreeg de brief vrijdag en vindt het een vervelend idee dat iemand haar huisadres heeft achterhaald. Ook haar kinderen hebben de brief gezien. Ze was ervan uit haar doen. „Bedreigd is een groot woord, maar ik vond het wel intimiderend."

Ze doet geen aangifte bij de politie, maar ze is van plan er vandaag een melding van te maken, vooral vanwege het anonieme karakter van de brief. „Normaal gesproken discussieer je met elkaar en geef je elkaar een hand en dan gaat ieder zijns weegs."

Wie er achter de brief zit, weet ze niet. „Hij is ondertekend door 'anonieme Nederlanders die geen PvdA stemmen'."

Algemeen Dagblad, 2011.02.07

UP

Studentenrestaurants: geen halal in de mensa

De Belgische bevolking wordt onmiskenbaar meer divers, en dat geldt ook voor de studentenpopulatie. Met naar schatting 350 à 380.000 moslims in België, is de islam met voorsprong de tweede godsdienst in ons land. Toch zijn voorzieningen voor moslimstudenten eerder schaars.

Hoewel moslimstudenten een wezenlijk deel uitmaken van de studentenbevolking – een deel dat bovendien steeds aangroeit – lijken de studentenvoorzieningen aan universiteiten en hogescholen maar traag mee te evolueren. Moslimstudenten zijn wel te vinden voor wat extra faciliteiten.

„Het zou aangenaam zijn als er wat meer aandacht voor onze cultuur was vanuit de onderwijsinstellingen. Daarmee geven ze immers een positief signaal, wat ongetwijfeld een gunstige invloed zou hebben op de mentaliteit. Dat kan in kleine dingen zitten, maar het is belangrijk dat het initiatief van de instellingen zelf komt. Anders zouden we weer als dwarsliggers bestempeld worden, en dat is het niet waard", zegt Aicha, studente Geschiedenis in Antwerpen.

Studentenresto's zonder halal

Praktiserende moslims eten doorgaans halal vlees. Dat de vraag ernaar toeneemt in ons land, illustreert bijvoorbeeld de Facebookgroep 'Wij willen ook Halal Quick in België'. De groep verzoekt de fastfoodketen, naar analogie met Frankrijk, ook in België halal restaurants neer te planten en telt bijna duizendvijfhonderd leden.

Ook in studentenmiddens is er interesse voor halal maaltijden in de mensa, al stellen ze geen eisen. "We zouden het heel fijn vinden, maar we stellen die eis niet. Er zou ongetwijfeld veel kritiek op komen. Ze zullen vinden dat we overdrijven of asociaal zijn", zegt Burak Dogan, voorzitter van de Turkse Studentenvereniging van Leuven.

Het aanbod voor moslimstudenten in studentenresto's is veelal beperkt tot vegetarische alternatieven. "We voorzien geen speciaal aanbod voor moslimstudenten, maar we proberen er wel rekening mee te houden. Er zijn vegetarische maaltijden en we zorgen ervoor dat de worstenbroodjes geen varkensvlees bevatten", zegt Ann Van de Peer, directeur van STIP, de dienst voor studentenvoorzieningen van Lessius Hogeschool in Antwerpen.

Stille ruimte

Wat de meeste universiteiten en hogescholen wel voorzien, zijn zogenaamde stille ruimtes. Ze worden opengesteld voor alle studenten, maar vooral door moslims als gebedsruimte gebruikt.

Toch pleit de Turkse Studentenvereniging van Leuven voor een eigen gebedsruimte op de verschillende campussen. "We vragen een lege ruimte met bijvoorbeeld een tapijt, meer is het niet. Iedereen is er welkom, maar het is wel de bedoeling dat ze specifiek gebruikt wordt om samen te bidden. Er is wel een studentenmoskee in Leuven, maar die is niet specifiek voor studenten, ook al zitten er enkele mee in het bestuur", legt Dogan uit.

Mentaliteitsverandering

Volgens het Platform Allochtone Studenten (PAS) is er ook vraag van moslimstudenten naar gebouwen waar enkel koten voor meisjes zijn. "Dat is belangrijk voor ouders, om hen te overtuigen hun dochter op kot te laten gaan. Er is maar een heel klein aanbod. In Brussel en Gent bestaat het volgens mij zelfs niet", zegt Walid Moustamadi, voorzitter van het PAS.

"Maar wat we belangrijker vinden dan voorzieningen", benadrukt Moustamadi, " is de bestrijding van het racisme en de verandering van de mentaliteit."

De Wereld Morgen, 2011.02.07, Lien Claes

UP

Ze willen niet worden behandeld als slaven

De arbeidsmigranten uit Pakistan en de Maghreb die een hongerstaking begonnen op 15 december 2010 weigeren om hun hongerstaking te stoppen Ze eisen een een werkvergunning C, maar kregen enkel een oranje kaart B na 26 dagen van staking. Daarmee kunnen ze niet vrij solliciteren. Er zijn nochtans pakken niet ingevulde jobs voor hen.

Hongerstakers, Kartuizerstraat, Brussel

25 Maghrebijnse en Pakistaanse hongerstakers in de Karthuizersstraat voeren al bijna 2 maand een bittere strijd om een arbeidskaart C te krijgen. Zij nemen geen genoegen met de modaliteiten van de regularisatie artikel 9bis met arbeidskaart B, waarvan de inschrijvingsperiode onlangs afliep. De regering stelde toen duidelijk: "De verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Verblijfswet (het vroegere "artikel 9, lid 3" Vw) is een gunst, geen recht."

De hongerstakers van de Kartuizersstraat vechten voor hun rechten, ze smeken niet om gunsten. De met 9bis verbonden arbeidskaart B was al aan strenge voorwaarden verbonden, waardoor vele regularisaties mislukten op basis van werk.

Middeleeuwse toestanden

Bovendien doet arbeidskaart B eerder denken aan de middeleeuwse toestanden van lijfeigenen dan aan 'recht op werk', wat een mensenrecht is. Enkele van de onaanvaardbare modaliteiten zijn:

- 1) de arbeidskaart is slechts beperkt tot één welbepaalde werkgever, en voor één welbepaalde functie.
- 2) Zij heeft een geldigheidsduur van maximaal 12 maanden (zij is wel verlengbaar).
- 3) Wanneer een werkgever een vreemdeling met een arbeidskaart B in dienst wil nemen, moet hij zelf ook een arbeidsvergunning (voor zichzelf) aanvragen.
- 4) De tewerkstelling mag pas starten op het moment dat de arbeidsvergunning (voor de werkgever) en de arbeidskaart B (voor de werknemer) effectief werden afgeleverd.

Dat wil zeggen dat een werknemer niet van patroon mag veranderen, ook al komt deze zijn contract niet na, pest hij zijn werknemer, of betaalt hij zijn loon niet (volledig) uit. Met arbeidskaart B word je dus gewoon overgeleverd aan de willekeur en chantage van de werkgever. Als werknemer kan je niet van baas veranderen ook al krijg je een beter aanbod.

De eis van de hongerstakers voor het verkrijgen van een Arbeidskaart C, niet aan deze strenge regels gebonden, is dus gewoon een zuivere daad van verzet tegen dat soort willekeur.

"Met die kaart C kunnen de hongerstakers solliciteren zoals u en ik", zegt pastoor Daniël Alliet die hen al vanaf dag één begeleidt. "Het worden dan vrije mensen die vrij kunnen werken. Nu hebben de hongerstakers alleen een oranje kaart B, een medische kaart waarmee je nooit volle kansen krijgt op de arbeidsmarkt. Met die oranje kaart kan je eigenlijk geen volwaardig werk vinden. Het gevolg is dat ze uitgebuit worden langs alle kanten. Ze worden behandeld als slaven."

"Ik heb al genoeg verhalen gehoord van deze wantoestanden, onder meer in restaurants. Ik heb weet van mensen zonder papieren die voltijds gewerkt hebben, maar eigenlijk maar halftijds betaald werden. De baas dreigde steeds hen te ontslaan als ze weigerden op alle feestdagen te werken. Het is gewoon niet menselijk meer, want ze willen echt werken en leven zoals wij."

"Zeker gezien de financiële crisis is het belangrijk om de nodige vergunningen te hebben. De hongerstakers genieten nu gelukkig wel van steun van het OCMW. Ze zeggen me zelf dat ze die OCMW-steun zelfs willen afstaan, als ze maar die arbeidskaart C kunnen krijgen."

Genoeg werk

Volgens Alliet is er wel degelijk werk genoeg in Brussel en Vlaanderen. "Er zijn in Vlaanderen tienduizenden vacatures die maar niet ingevuld geraken. Ook in Brussel is er een hoge werkloosheidsgraad, maar er zijn daar ook veel jobs die maar niet ingevuld geraken."

"Er zijn zoveel openstaande vacatures dat ik het echt schandalig vind dat deze mensen zo weinig kansen krijgen. Vandaar

dat wij er echt voor pleiten dat ze de nodige vergunningen zouden krijgen om te kunnen werken."

Volgens Daniel Alliet doen deze mensen echt veel inspanningen om zich in te burgeren. "Daarvoor hebben sommigen al de nodige opleidingen en studies gevolgd. Velen verblijven al tien of twintig jaar in België zonder over de nodige werkvergunningen te beschikken. Al tientallen jaren leven ze in onzekerheid. Het is echt schandalig."

Volgens hun advocaat Alexis Desoive is de gezondheidstoestand ook heel slecht. "De hongerstakers krijgen op dit ogenblik al problemen met hun organen. Ik vrees echt dat de schade onherstelbaar zal worden. Ik ben heel ongerust. Ik hoop dat er snel een oplossing komt. Verschillende hongerstakers zijn al afgevoerd naar ziekenhuizen. Als er niet snel een oplossing komt, vrees ik dat er doden zullen vallen."

Acties

Dinsdag 8 februari organiseren verschillende acteurs en theatermakers, in samenwerking met KVS en Kaaitheater, een getheatraliseerde persconferentie in de bezette ruimten van de Kartuizerstraat 43.

In aanwezigheid van ondermeer Reinhilde Decler, Jolente De Keersmaeker, Lotte Heijtenis, Wouter Hendrickx en Bruno Vanden Broecke worden tijdens dit eerste 'Gala van de Bureaucratie' de laureaten bekend gemaakt voor de 'Gouden Administratiestempel 2010-2011'. Op die manier hopen de initiatiefnemers meer aandacht te genereren voor de complexe, haast absurde arbeidsproblematiek van de hongerstakers en hun lotgenoten.

Naast de galaceremonie zullen de hongerstakers zelf de ontstaansredenen en het verdere verloop van hun acties toelichten.

Via onderstaande blog verstrekken de actievoerders meer informatie. En is er mogelijkheid om via een petitie de actie te ondersteunen.

<http://regularisation.canalblog.com/>

www.petitions24.net/chartreux

De Wereld Morgen, 2011.02.07, Daniël Verhoeven

[UP](#)

Zware straffen voor mensensmokkelaars

Vier mensensmokkelaars uit Iran en Irak zijn voor de correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld tot straffen van één jaar tot 18 maanden effectief.

Een van de mensensmokkelaars werd in augustus van vorig jaar betrapt op de parking van het tankstation langs de E40 in het West-Vlaamse Jabbeke. De man had toen drie illegalen aan boord en was op weg naar Oostende.

De man ontkende in alle toonaarden dat hij iets met mensensmokkel te maken had, maar na verder onderzoek bleek hij samen te werken met drie kompanen. De vier moeten ook elk een boete van 5.500 euro betalen, waarvan vier vijfde met uitstel. (belga/sps)

De Morgen, 2011.02.07

[UP](#)

Acteurs en theatermakers steunen hongerstakers Kartuizerstraat

Verschillende acteurs en theatermakers hebben de aandacht gevestigd op de complexe arbeidsproblematiek van een groep hongerstakers in Brussel. In de bezetting in de Kartuizerstraat hebben de initiatiefnemers vandaag De Gouden Administratiestempel 2010/2011 uitgereikt tijdens een persconferentie in samenwerking met de KVS en het Kaaitheater.

Een groep voormalige sans papiers verblijven legaal in België. Ze hebben wel het recht op een uitkering van het OCMW, maar niet op een arbeidsvergunning. Na anderhalf jaar onderhandelen over het verkrijgen van een arbeidsvergunning zijn ze een nieuwe hongerstaking gestart. Zestig dagen later is hun toestand naar verluidt kritiek geworden. De beleidsmakers dreigen intussen met de voorlopige verblijfsvergunningen in te trekken en hen collectief uit te wijzen.

"Absurd en falend asielbeleid"

Om de absurditeit van de situatie onder de aandacht te brengen, maakten de initiatiefnemers tijdens Het eerste Gala van de Bureaucratie de laureaten van De Gouden Administratiestempel bekend. Staatssecretaris Melchior Wathelet (cdH), die in de prijzen viel voor "zijn absurd en falend asielbeleid", was afwezig. De getheatraliseerde persconferentie was een initiatief van Thomas Bellinck, theatermaker en acteur, in aanwezigheid van Reinhilde Decler, Jolente De Keersmaeker,

Lotte Heijtenis, Wouter Hendrickx, Willy Thomas en Bruno Vanden Broecke. (belga/tma)

De Morgen, 2011.02.08

[UP](#)

Allochtoon veroordeeld voor mensen- en drugshandel

Een 53-jarige allochtone man uit Waregem is door de correctionele rechtbank van Kortrijk veroordeeld tot een effectieve celstraf van 42 maanden en een boete van 5.500 euro als spilfiguur in een netwerk van mensen- en drugshandel. Zeven andere allochtonen uit de Waregemse regio kregen celstraffen van één jaar tot veertig maanden. De rechter verklaarde ruim 200.000 euro verbeurd in het vermogen van de Waregemnaar en beval zijn onmiddellijke aanhouding.

Volgens de openbare aanklager was Laid K. de spin in het web en kreeg hij steun van de 34-jarige Mimoun A. uit Zulte. Ze leverden cocaïne en cannabis aan vijf allochtone Waregemnaars, die zelf de drugs verder doorverkochten.

Cannabishandel

Een huiszoeking bij de man uit Zulte leverde vijf kilogram cannabis op, die in een koffer onder het bed lag. Hij gaf die cannabishandel dan ook toe maar ontkende ooit betrokken te zijn geweest bij de verkoop van cocaïne.

Illegale mensensmokkel

Het drugsonderzoek bracht ook aan het licht dat de man uit Waregem, zijn rechterhand en zijn zoon betrokken waren bij de smokkel van illegale Marokkanen naar België, Nederland, Duitsland of Spanje. De illegalen scheepten in twee Marokkaanse havens, waar er nauwelijks controle was, in. Ze zorgden volgens het openbaar ministerie voor valse identiteitskaarten, kochten in het buitenland ambtenaren om en regelden uiteindelijk ook schijnhuwelijken voor een prijsje. (belga/vsv)

De Morgen, 2011.02.08

[UP](#)

Geen bouwvergunning voor Turks cultureel centrum

De dienst Ruimte en Erfgoed van de Vlaamse overheid heeft de bouwaanvraag van een religieus, cultureel centrum in Lier negatief geadviseerd. Het schepencollege is daardoor verplicht de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De vzw Vereniging van Turkse Arbeiders van Lier en Omgeving (VTAL) wil aan de Donk in Lier een religieus, cultureel centrum bouwen. Daartoe behoort eveneens een moskee met een minaret van achttien meter hoog. Het schepencollege stuurde de aanvraag naar de dienst Ruimte en Erfgoed met ongunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de dienst Ruimte en Erfgoed treedt dat ongunstig advies bij. "Het voorliggend ontwerp is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en vraagt de nodige aanpassingen wat betreft de inplanting van de gebouwen, uitbreiding van de parkeervoorzieningen (eventueel ondergronds) en kwalitatieve terreinaanleg met ruimte voor groen en buffergroen. Uit de nieuwe ontwerp oefening zal moeten blijken of het perceel inderdaad voldoende draagkracht biedt voor de voorziene functies en gebouwen, en de leefbaarheid van de woonomgeving kan worden gegarandeerd", stelt stedenbouwkundig ambtenaar Koen Daniëls.

Definitieve beslissing

Volgens Daniëls is de aanvraag bovendien niet in overeenstemming met de gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen inzake toegankelijkheid en inzake hemelwaterputten en infiltratievoorzieningen. "Op basis van de ingediende plannen kan dus geen stedenbouwkundige vergunning wordt verleend", besluit de ambtenaar.

Ruimte en Erfgoed stuurde het advies vorige week naar de stad Lier. Het schepencollege zal volgende dinsdag op basis van dat advies een definitieve beslissing nemen. Die beslissing kan niets anders zijn dan een weigering van de stedenbouwkundige vergunning. "Het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar is inderdaad bindend", reageert schepen van Ruimtelijke Ordening Guido Van den Bogaert (CD&V). "De stedenbouwkundige ambtenaar neemt trouwens zowat tachtig procent van onze argumentatie over. VTAL kan nu twee dingen doen: bij de bestendige deputatie in beroep gaan of met een aangepast ontwerp een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag indienen."

Gazet van Antwerpen, 2011.02.08, Chris Van Rompaey

[UP](#)

"Het gevecht tegen zwarte scholen faalt"

"Witte scholen worden witter en zwarte zwarter. Het beleid werkt niet." Dat zegt Mieke Van Hecke, hoofd van het katholiek onderwijs. Van Hecke vraagt zich af of vechten tegen concentratiescholen nog zin heeft. Nederland heeft alvast

de handdoek in de ring gegooid en staakt de strijd tegen segregatie.

Een sociale mix in een school is een lovenswaardig doel, maar ik vraag mij af of het haalbaar is
Mieke Van Hecke (katholiek onderwijs)

Mieke Van Hecke. Voor de topvrouw van de Guimardstraat is het duidelijk: de huidige pogingen om gekleurde scholen opnieuw wat witter te maken zetten geen zoden aan de dijk. "In de negen jaar dat het Gelijke Onderwijskansenbeleid loopt, zijn de witte scholen alleen maar witter geworden en de zwarte zwarter", zegt Mieke Van Hecke.

"Dat heeft niet per se iets met onderwijs te maken. Er zijn zoveel facetten die een rol spelen: mobiliteit, woonbeleid... Een sociale mix is een lovenswaardig doel om na te streven, maar ik vraag mij af of het haalbaar is. Zelfs als je geen rekening houdt met de vrije schoolkeuze, en kinderen in de eigen buurt naar school laat gaan, dan nog lijkt het een utopie. Wat doe je dan in dorpen zonder allochtonen of in wijken waar amper autochtonen wonen?"

Raymonda Verdyck, afgevaardigd bestuurder van het Gemeenschapsonderwijs (GO), geeft Van Hecke gelijk. "Wat we nu doen, werkt inderdaad niet en dat is een pijnlijke vaststelling."

Voor Verdyck moet men op zoek gaan naar nieuwe manieren om de segregatie tegen te gaan, maar Van Hecke wil duidelijk een heel andere discussie voeren. "Willen we nog op zoek gaan naar manieren om op school een mix tussen allochtone en autochtone leerlingen te creëren, of kiezen we ervoor om de concentratiescholen nog extra te ondersteunen?", vraagt Van Hecke zich af. "Dát moet de inzet zijn van een maatschappelijk debat dat dringend moet worden gevoerd."

Zelf wil ze niet vooruitlopen op de uitkomst van de discussie, maar in Nederland is het voor minister van onderwijs Marja van Bijsterveldt (CDA) een uitgemaakte zaak: "Het gaat om kwaliteit. Wit of zwart is minder belangrijk", zegt ze en dus staakt ze de strijd tegen segregatie. Een van de redenen waarom Van Bijsterveldt niet langer actief streeft naar gemengde scholen, is dat volgens haar "wetenschappers aangeven dat het verschil niet in de kleur zit".

Professor Paul Mahieu van de Universiteit Antwerpen voert momenteel een onderzoek over segregatie in het basisonderwijs, en hij kan niet anders dan haar gelijk geven. "De impact van de sociaaleconomische achtergrond van een kind is veel groter dan die van de etnische achtergrond", verklaart hij. "Het is zeker geen zwart-witverhaal waarbij concentratiescholen alleen maar negatieve kenmerken hebben. Voor allochtone kinderen is het welbevinden bijvoorbeeld net hoger in een zwarte school. Het is meer een ideologische kwestie: aanvaard je concentratiescholen of niet?"

Wie zich in deze discussie voorlopig op de vlakte houdt, is minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Hij liet gisteren weten voorlopig niet te willen reageren op het nieuwe Nederlandse beleid.

De Morgen, 2011.02.08, Kim Herbots

UP

"Het gevecht tegen zwarte scholen faalt"

"Witte scholen worden witter en zwarte zwarter. Het beleid werkt niet." Dat zegt Mieke Van Hecke, hoofd van het katholiek onderwijs.

Van Hecke vraagt zich, in navolging van het debat in Nederland, af of vechten tegen concentratiescholen nog zin heeft. Het gelijkekansenbeleid in het Vlaamse onderwijs is negen jaar oud en in die tijd zijn witte scholen alleen maar witter geworden en zwarte zwarter, stelt Van Hecke vast in een krant van De Persgroep. Ze wijst erop dat er ook andere factoren een rol spelen, zoals woonbeleid of mobiliteit.

"Een sociale mix is een lovenswaardig doel om na te streven, maar ik vraag mij af of het haalbaar is. Zelfs als je geen rekening houdt met de vrije schoolkeuze, en kinderen in de eigen buurt naar school laat gaan, dan nog lijkt het een utopie. Wat doe je dan in dorpen zonder allochtonen of in wijken waar amper autochtonen wonen?", vraagt ze zich af.

Concentratiescholen steunen?

Ook bij het gemeenschapsonderwijs (GO) geeft men toe dat het beleid heeft gefaald. Topvrouw Raymona Verdyck wil op zoek naar nieuwe manieren om de huidige situatie tegen te gaan, terwijl Van Hecke de discussie wil voeren, naar Nederlands voorbeeld. "Willen we nog op zoek gaan naar manieren om op school een mix tussen allochtone en autochtone leerlingen te creëren, of kiezen we ervoor om de concentratiescholen nog extra te ondersteunen?"

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) wilde nog niet reageren.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.08

UP

In wiens naam spreekt Cameron?

DE MISLUKKING VAN HET MULTICULTURALISME

De Duitse bondskanselier Angela Merkel zei het eerder al, de Britse premier David Cameron praat haar nu na: het multiculturalisme is mislukt. RIK PINXTEN vraagt zich af welk multiculturalisme ze bedoelen, want dat kan onvoorziene gevolgen hebben.

Ik zeg en schrijf al jaren dat multiculturalisme vele ladingen dekt, waaronder bitter weinig zinvolle. Ik schrijf dat als linkse humanist, en ben dus geen politieke vriend van de neoliberalen Angela Merkel of David Cameron.

Multiculturalisme kan slaan op een feitelijke situatie: door de verstedelijking is de populatie in Europa snel en intens cultureel en religieus gemengd geraakt. Dat is een feitelijke vaststelling. Het enige zinvolle antwoord daarop is om samenlevingsvoorstellen te ontwikkelen die daarvan uitgaan en die toch democratie en Europese zelfbeschikking (in vrijheid, gelijkheid en solidariteit) als basisprincipes behouden. Kosmopolitisme en identiteit moeten we samen laten bestaan, het tweede ondergeschikt aan het eerste.

Biefstuk-friet

Een andere interpretatie is die waarvan Merkel en Cameron zo graag het failliet verkondigen: een sterk moralistisch multiculturalisme. Het schrijft voor dat mensen die elders in de wereld neerstrijken daar exact hetzelfde leven moeten kunnen blijven leiden als ze in hun land van herkomst hadden. Alle vragen van aanpassing of vermenging van de 'eigenheid' met de regels en waarden van het 'land van aankomst', zijn dan een verwerpelijke ontkenning van het recht op identiteit.

Twee voorbeelden. De moslim uit centraal Saudi-Arabië (laat me fictief zijn) die hier komt leven en werken, moet volgens de moralistische multiculturalist volledig 'zijn eigen cultuur (en religie)' kunnen beleven: ongelijkheid tussen de geslachten, geen scheiding tussen religie en politiek, creationisme in plaats van evolutieëer, geen eigen keuze van beroep, partner of woonplaats, maar een keuze die ondergeschikt is aan de wil van de vader of een geestelijke.

Een tweede voorbeeld, dat voor ons, westerse autochtonen iets meer inlevingsvermogen vraagt: een toerist heeft het recht om 'volledig de eigen cultuur' aan te houden wanneer hij elders gaat: het recht biefstuk-friet te eten, het recht op het gebruik van een landschap, zolang hij maar betaalt, op 'avontuurlijk reizen', op filmen van anderen als acteurs in 'mijn' film van de wereld. Wij zijn tenslotte rijk en ontwikkeld, dus mogen we ons ook elders gedragen zoals thuis.

Verkramping

Beide voorbeeldjes geven dezelfde verkramping en onmogelijkheid weer om buiten de bekrompen eigen grenzen mens te zijn. Cameron en Merkel hadden het natuurlijk over het eerste voorbeeld. Niet — nooit — over het tweede, want dan moeten ze het ook hebben over herverdeling van welvaart en levenskansen in de wereld. En daar zitten zij aan de luxueuze kant.

De meerderheid van de migranten zullen zich beledigd voelen wanneer ze de opmerkingen van Merkel en Cameron weer eens over zich heen moeten laten gaan, en terecht. Want zij zijn wel aan het zoeken naar een ander evenwicht tussen hun religieuze of culturele eigenheid en de westerse context waarin zij leven en waar zij hun kinderen een toekomst willen geven.

Het zou toch een minimum aan democratisch fatsoen zijn, wanneer leiders van zo gemengde landen als het Verenigd Koninkrijk of Duitsland zouden leren spreken namens de héle bevolking waarvoor zij staan. En, nogmaals, die bevolking is gemengd. Het getuigt toch van eenzelfde enge 'culturalistische' mentaliteit (zoiets als 'mijn cultuur' tegen de 'multicultuur') om al die mensen van andere afkomst in het hoekje te duwen van, ik zeg maar iets, de minderheid van gefrustreerde, bij hun eeuwig vaste en traditionele identiteit zwerende kernmoslims. Of misschien wel het hoekje van de gewapende terrorist.

Elitescholing

Is de kern-Engelsman — die via een exclusief elitair scholingssysteem en langs de traditionele en zeer exclusieve old boys circuits geprepareerd werd om een belangrijke politieke post in te vullen — dan een democratisch wereldburger? Is het verwonderlijk dat dergelijke mensen niet de bankmanagers of de onmachtige politici vanuit democratische verontwaardiging aan de kaak stellen, maar alle schuld afwentelen op de gekleurde onderlaag van onze maatschappij? Is het verwonderlijk dat zij geen maatschappelijk model voorstellen om de ongelijkheid ongedaan te maken, maar het probleem opgelost beschouwen door simpelweg de minst weerbare groep als de oorzaak van alle ellende van de meest welvarende groep aan te wijzen?

In de brand die nu woedt in Noord-Afrika en in het matige protest van dezelfde Facebook-generatie die de betoging in Brussel heeft samengeroepen horen we één woord terugkeren: 'Schande'. Het is ook hier op zijn plaats.

RIK PINXTENWie? Vergelijkend cultuurwetenschapper aan de Universiteit Gent. Wat? Het wordt tijd dat Europese politieke leiders in naam van hun hele bevolking spreken. Waarom? David Cameron vertegenwoordigt als premier van Groot-Brittannië ook moslims, maar lijkt dat niet altijd te beseffen.

De Standaard, 2011.02.08, Rik Pinxten

UP

Links: Kabinet steunt segregatie onderwijs

De 'trendbreuk' van minister Marja van Bijsterveldt (Onderwijs) om zogenoemde zwarte scholen niet meer tegen te gaan, valt slecht bij de linkse oppositie in de Tweede Kamer. PvdA, GroenLinks en SP spreken van een onbegrijpelijke stellingname van de minister. Gedoogpartner PVV heeft het daarentegen over een eerste stap in de goede richting. D66 noemt beleid op kleur onzinnig. Die partij steunt daarmee de uitspraken van Van Bijsterveldt.

De minister zei maandag in een interview in de Volkskrant dat ze geen verdere actie zal ondernemen om het aantal zwarte scholen terug te dringen, terwijl in vorige kabinetten juist veel geld opzij werd gezet ter bestrijding van segregatie. „Het gaat me nu vooral om de kwaliteit van het onderwijs. Die hoeft geen verband te houden met de kleur van de school”, aldus Van Bijsterveldt.

„Dom, heel erg dom”, hekelt Kamerlid Manja Smits (SP) de uitspraken van de minister. „We moeten er niet zomaar van uit gaan dat achterstanden door isolement op school worden opgelost.”

SP-leider Emile Roemer noemt de uitlatingen van Van Bijsterveldt 'onbegrijpelijk'. "Dit kabinet wil schijnbaar weer terug naar de jaren negentig, toen de politiek deed alsof er geen problemen waren met integratie en de opkomst van zwarte scholen. Het kabinet riskeert we dat opnieuw en onnodig een generatie mensen in achterstand laten opgroeien."

Kamerlid Jesse Klaver (GroenLinks) noemt de lijn van het kabinet symboolpolitiek. „Jaren van actief beleid worden nu door de minister teniet gedaan.” Ook de PvdA is kritisch over het kabinet. „Een zorgelijke situatie”, aldus Kamerlid Martijn van Dam.

Volgens parlementariër Boris van der Ham (D66) zegt de minister terecht dat beleid op kleur onzinnig is. „Wij zien net als de minister liever dat de kwaliteit van de scholen wordt verbeterd”, aldus het Kamerlid. „Slepen met kinderen is niet de oplossing.” Volgens de PVV zijn de uitspraken van Van Bijsterveldt een eerste stap in de goede richting. „Het is vreemd om ouders te dwingen om tegen hun wil in te mengen”, aldus Kamerlid Harm Beertema. „Wat ons betreft worden ook de lopende trajecten gestopt. Die worden nu uit ideologisch oogpunt nog even voortgezet.”

Regeringspartijen VVD en CDA spreken van een verstandige beleidsrichting van de minister. „We moeten af van het goedbedoelde wensdenken”, aldus VVD-parlementariër Ton Elias.

Trouw, 2011.02.08

UP

Smet: "We blijven streven naar gemengde scholen"

"Gemengde scholen blijven het doel, maar concentratiescholen zijn in bepaalde buurten nu eenmaal onvermijdelijk" reageert Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) op eerdere uitspraken van Mieke Van Hecke, het hoofd van het katholiek onderwijs. Die had zich eerder vandaag in De Morgen afgevraagd of vechten tegen concentratiescholen zin heeft.

De minister is niet van plan het gelijke onderwijskansenbeleid af te schaffen. "Scholen moeten een weerspiegeling van de samenleving zijn", vindt Smet. "Wie gescheiden opgroeit, zal later ook gescheiden leven. Ik kies niet voor een wij-zij-samenleving en daarom hebben we wij-scholen nodig. Onderzoek heeft uitgewezen dat zwakkere kinderen in een groep met sterkere kinderen beter gaan scoren, en dus moet gestreefd worden naar klassen met sterke en zwakkere kinderen samen", aldus Smet.

Extra faciliteiten

Volgens de minister zullen concentratiescholen in bepaalde grootstedelijke wijken nooit helemaal uit te sluiten vallen, omdat er in bepaalde wijken nu eenmaal alleen maar kinderen van allochtone afkomst wonen. Zaak is dan om het onderwijsniveau in die scholen zo hoog mogelijk te houden. Hij denkt daarbij aan extra faciliteiten voor leerkrachten, een andere pedagogische benadering en onderwijs dat vertrekt vanuit de leefwereld van de kinderen.

Smet is niet van plan om het GOK-beleid af te schaffen. "Eigenlijk stelt men hier voor om de ondersteuning van gelijke

onderwijskansen af te schaffen omdat er meer kinderen nood hebben aan die steun. Absurd."

"Is sociale mix haalbaar?"

"Witte scholen worden witter en zwarte zwarter. Het beleid werkt niet." Dat verklaarde Mieke Van Hecke, hoofd van het katholiek onderwijs, deze ochtend in De Morgen. Van Hecke vraagt zich, in navolging van het debat in Nederland, af of vechten tegen concentratiescholen nog zin heeft.

Het gelijkekansenbeleid in het Vlaamse onderwijs is negen jaar oud en in die tijd zijn witte scholen alleen maar witter geworden en zwarte zwarter, stelt Van Hecke vast in de krant. Ze wijst erop dat er ook andere factoren een rol spelen, zoals woonbeleid of mobiliteit.

"Een sociale mix is een lovenswaardig doel om na te streven, maar ik vraag mij af of het haalbaar is. Zelfs als je geen rekening houdt met de vrije schoolkeuze, en kinderen in de eigen buurt naar school laat gaan, dan nog lijkt het een utopie. Wat doe je dan in dorpen zonder allochtonen of in wijken waar amper autochtonen wonen?", vraagt ze zich af in de krant.

Extra ondersteunen

Ook bij het gemeenschapsonderwijs (GO) geeft men toe dat het beleid heeft gefaald. Topvrouw Raymona Verdyck wil op zoek naar nieuwe manieren om segregatie tegen te gaan, terwijl Van Hecke de discussie wil voeren, naar Nederlands voorbeeld. "Willen we nog op zoek gaan naar manieren om op school een mix tussen allochtone en autochtone leerlingen te creëren, of kiezen we ervoor om de concentratiescholen nog extra te ondersteunen?" (belga/odbs/tma/tw)

De Morgen, 2011.02.08

[UP](#)

Tomaten, paprika's, olijfolie? Producten van Europese slavernij

Nu we dankzij 'Basta' nog eens hebben nagedacht over waar de worsten, brochetten en koteletjes voor de barbecue vandaan komen, zetten we een zomerslaasje op het menu. Tomaat, komkommer, paprika en olijfolie. Op smaak gebracht met slavenzweet.

Onze tomaten, paprika's, komkommers en olijfolie komen grotendeels uit het zuiden van Spanje. Daar heerst, zo leert ons [deze reportage van The Guardian](#), een vorm van slavernij die alle verbeelding tart.

Marokko, West-Afrika en Oost-Europa

Achter de door toeristen bevolkte kustplaatsen van de Costa del Sol strekt zich een vlakte uit die is volgebouwd met plastic serres. De agro-industrie stelt sinds jaar en dag migranten uit Marokko, West-Afrika en Oost-Europa aan het werk.

Dit gebeurt onder mensonwaardige omstandigheden. De 'slaslaven' hebben geen papieren en wonen in krotten zonder toilet of stromend water. Ze verdienen vaak niet meer dan 20 euro per week, in temperaturen tot vijftig graden.

Geen weg terug

De migranten onderhouden grote families in hun thuisland, maar kunnen of durven niet terug. Uit schaamte en omdat ze zonder papieren Spanje niet uit kunnen. Met een werkloosheid van meer dan twintig procent, dreigt hun werk nu ingenomen te worden door werkloze Spanjaarden, wat voor spanningen zorgt.

Neen zeggen

Een migrant die activist is geworden, stelt het als volgt: "De boeren willen enkel goedkope werkkrachten die ze naar hun hand kunnen zetten. De agro-industrie is de grote winnaar, maar de humaniteit wordt gedood. Dat kan niet blijven duren. Je kan me één keer slaan, maar de volgende keer sla ik terug. Dat is wat gaat gebeuren. Iedereen weet dat dit systeem bestaat. Aan de poort van Europa heerst slavernij, als in de zestiende eeuw. We moeten dit een halt toeroepen, en zeggen 'als dit doorgaat, kopen we jullie producten niet meer'. Waarom zeggen we dat niet?". (Ib)

De Morgen, 2011.02.08

[UP](#)

Bijstandsallochtoon valt door de mand

DEN HAAG - Steeds meer niet-westerse allochtone bijstandstrekkers, zoals Marokkanen, Surinamers, Antillianen en Turken, verzwijgen dat ze bezittingen of vermogen in het land van herkomst hebben. Veel grootgrondbezitters met eigen landhuizen, appartementen, bedrijven of landerijen lopen nu tegen de lamp.

Henk Kamp In minimaal tien procent van de onderzochte zaken blijkt dat er verzwegen bezit is in het buitenland. Aan het

recht op bijstand in Nederland zijn strikte voorwaarden verbonden. Zo moet de bijstandstrekkers exact opgeven wat voor bezit of vermogen er is, ook in het buitenland. Voor Nederlandse bijstandstrekkers is dat redelijk simpel na te gaan, maar een stuk lastiger wordt het als het land van herkomst bijvoorbeeld Marokko, Turkije of Suriname wordt.

Uit gegevens van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid blijkt dat vorig jaar de bezittingen en inkomsten van 945 personen die in Nederland een bijstandsuitkering ontvangen, zijn nagezien. De onderzoeken zijn uitgevoerd door het Bureau Fraude Informatie in samenwerking met de sociaal attachés op de ambassades van Turkije, Marokko, Suriname en Spanje. Hoewel het vaak lastig is om exact informatie te achterhalen over het (verzwegen) woningbezit of de (niet opgegeven) inkomsten, blijkt tot nu toe dat er in tien procent van de onderzoeken een sanctie moet worden opgelegd.

Het fraudepercentage wordt mogelijk beïnvloed doordat het aantal niet-westerse allochtonen in de bijstand hoog is: circa veertig procent van de bijstandstrekkers is van niet-westerse afkomst. Minister Kamp (Sociale Zaken) zal de Tweede Kamer morgen nader informeren.

De Telegraaf, 2011.02.09, Martijn Koolhoven

UP

De slingerbeweging van de hippe school

REPORTAGE: HOE DE WERELDSCHOOL 'WITTER' WERD

ANTWERPEN - Ooit een concentratieschool, zoveel jaar later kamperende ouders voor de poort. Het kan verkeren, ondervond de Antwerpse Wereldschool. 'Hoe? Door hard te werken en je te tonen aan de buurt.'

Twintig jaar geleden voerden de autochtone bewoners van Antwerpen-Zuid hun kroost met de wagen naar scholen ver weg. Vandaag is de stedelijke lagere school De Wereldschool in de Brederodestraat hip.

Annie Poelmans maakte de hele slingerbeweging mee. Van gewoon schooltje naar concentratieschool en weer terug. Zij begon er te werken in 1976 en was er sinds 1998 directrice, tot haar pensioen vijf jaar terug.

'In '98 hadden we 99,8 procent allochtonen', vertelt ze, 'vooral kinderen van Turkse of Marokkaanse afkomst.' Stilaan kwamen er steeds meer nationaliteiten bij, tot maximum 29.

'Dat was op zich geen probleem', zegt onderwijzeres Nadine Copers, die 22 jaar dienst heeft. 'Het waren homogene groepen. Het was anders, maar doenbaar.'

Wie er aanleg voor had, werd klaargestoomd voor het ASO. Ook al stapten goed studerende meisjes, veelal vanuit familiale druk, soms toch naar Snit & Naad. Anderen stootten door naar het hoger onderwijs.

Er werd over het niveau gewaakt. 'We kregen zelfs te horen dat we een eliteschool werden genoemd door de Turken, omdat hun kinderen hier meer leerstof kregen', aldus Poelmans.

De beslissing om 'witter' te worden, werd ingegeven door de vaststelling dat Belgische ouders uit de buurt in een boog om de school heen liepen. Een gemiste kans, vond Poelmans.

Dus begon het team intensief te werken aan de rekrutering. Ouders werden aangeschreven, uitgenodigd,... de school bleef ze bescapen. Poelmans: 'Je moet je tonen aan de buurt. Mensen moeten weten waar de school mee bezig is. Laat ze een les bijwonen, ze zullen zien dat er kwaliteit is.'

Negen ouderparen gingen een 'contract' aan. Ze volgden de school een jaar lang en beslisten toen om hun kinderen collectief in te schrijven. Dat was het keerpunt. Enkele jaren later volgden hun broers en zussen en kwamen de vriendjes mee. Mond-tot-mondreclame deed de rest.

Lieve Stallaert was een echte pionier, nog voor de groep van negen. Zij liet haar dochter inschrijven, als enig autochtoon kindje, nu alweer zeventien jaar geleden. 'In mijn omgeving kreeg ik reacties van "dat doe je je kind toch niet aan". Maar ik wilde haar heus niet slachtofferen op het altaar van de multiculturaliteit, hoor. Ik had veel vragen gesteld en gezien dat er goede leerkrachten waren en dat de sfeer en het niveau goed zaten. Mijn dochter is er altijd graag gegaan. In het middelbaar klaagde ze zelfs dat de school zo wit was.'

Twee projecten van de Koning Boudewijnstichting hebben veel bijgedragen tot de evolutie. 'Van Ongerust naar Toegerust' en 'Vlaggen en Wimpels'. In dat laatste project werd er een kunstenaar aan de school verbonden. De sfeer sloeg om.

'Tijdens mijn laatste jaar stonden er ouders - autochtonen en allochtonen - te kamperen voor de schoolpoort om hun

kinderen in te schrijven. Ongelofelijk. Dat kamperen vind ik maar niks maar het deed ook deugd, na al die jaren knokken'.

'De school is samen met de buurt veranderd', meent Nadine Copers. 'De komst van jonge gezinnen is een beetje ons geluk geweest. Maar zonder het aanhoudende werk was de ommekeer niet gebeurd.'

Vandaag is de verhouding allochtoon-autochtoon vijftig-vijftig. De Wereldschool trekt zelfs het hippe volkje van Antwerpen-Zuid aan, met acteurs, artiesten en medialui. Actrice Els Dottermans is een van hen. 'Mijn jongste zoon zit er nu in de zesde klas, mijn andere zoon is zes jaar met plezier gegaan. Wij zijn er toegekomen toen de omslag al gemaakt was. Tegenwoordig wordt het schoolje zelfs een beetje een hype. Ik zou niet graag hebben dat er mensen om de verkeerde reden naartoe trekken, het moet een schoolje voor de buurt blijven.'

'Om zo'n ommezwaai te realiseren moet er potentieel zijn in de buurt', besluit Poelmans. 'Collega's uit Schaarbeek belden mij met de vraag of ze hetzelfde konden doen. Maar als er alleen maar allochtonen in de buurt wonen, is het onbegonnen werk. Je kunt de autochtone kinderen niet met bussen gaan aanvoeren, hé.'

'Toen mijn dochter zei "mama, er bestaat iets als islamitische godsdienst" was ik blij. Haar wereld ging open', vertelt Annemie Morbée, ook een van de eerste nieuwe autochtone ouders. 'Het is een mooi voorbeeld van hoe een school zelf veel kan doen. Je moet dat niet opdringen van bovenuit. Dat GOK-gedoe is zo negatief geformuleerd in termen van achterstand, terwijl deze school juist overleefde door altijd positief te denken.'

De Standaard, 2011.02.09, Tom Ysebaert

UP

Geen zigeuners meer

ZOTTEGEM STOPT MET INITIATIEVEN VOOR VERBLIJFSTERREIN

ZOTTEGEM - Het stadsbestuur van Zottegem stopt met het ter beschikking stellen van pleisterplaatsen voor woonwagenbewoners. Ook van het geplande doortrekkersterrein, waarvan de werkzaamheden binnenkort zouden beginnen, komt niets meer in huis.

De aanleiding is 'een manifest tegenwerken' van de Vlaamse overheid.

'De stad Zottegem is de tegenkantingen en het geterg rond de pleisterplaats en het geplande doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners aan de BevegemseVijvers grondig beu', zegt burgemeester Herman DeLoor (SP.A).

'Het stadsbestuur heeft alles gedaan wat in zijn mogelijkheden lag om de woonwagenbewoners tijdelijk op te vangen. Maar, op alle vlakken worden de inspanningen van de stad geboycot. Het recente optreden van de Vlaamse administratie Ruimte en Erfgoed Afdeling Oost-Vlaanderen inzake de pleisterplaats aan de Bevegemse Vijvers tart elke verbeelding. Het maakt het voor ons stadsbestuur onmogelijk nog verdere inspanningen te leveren.'

Vorig jaar werd een stakingsbevel uitgevaardigd. Er mochten geen woonwagens meer op de parking staan.

'Het stadsbestuur heeft dat gerespecteerd. Eén keer heeft het daarvan moeten afwijken ingevolge overmacht. Toen een familie woonwagenbewoners een huwelijk vierde in de stedelijke fuifzaal, moesten de woonwagens toch op de pleisterplaats op de parking worden geplaatst. De overvloedige regen maakte het onmogelijk hun caravans op het terrein van het geplande doortrekkersterrein te stallen.'

'De stad Zottegem heeft de administratie daarvan op de hoogte gebracht en gevraagd hier toch wat menselijkheid aan de dag te leggen. Die menselijkheid kwam er niet, wel viel een paar weken later een administratieve geldboete van 5.000euro in de stadsbrievenbus.'

Om verdere discussies, procedureslagen en problemen te vermijden, diende het college van burgemeester en schepenen een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de pleisterplaats, met de bedoeling een klein gedeelte van de parking voor driejaar als pleisterplaats en noodopvang te bestemmen, in afwachting van de realisatie van het doortrekkersterrein.

Burgemeester Herman DeLoor: 'Tot onze verbijstering kreeg het stadsbestuur vorige week te horen dat de aanvraag werd geweigerd, ondanks het feit dat het eigenlijk maar om een formaliteit gaat. Niemand begrijpt het nog en voor de stad Zottegem is de maat vol. Ze gooit de handdoek in de ring. Vechten tegen de bierkaai heeft geen zin meer. We stoppen met de tijdelijke pleisterplaats en met het dossier voor de aanleg van een doortrekkersterrein. Het is nu aan de bevoegde Vlaamse ministers van Inburgering en van Ruimtelijke Ordening om zelf het heft in handen te nemen en ervoor te zorgen dat er in Zottegem een pleisterplaats en een doortrekkersterrein voor woonwagenbewoners komen.'

Minister Bourgeois betreurt beslissing

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur en inburgering Geert Bourgeois (N-VA) betreurt de beslissing van de stad.

'Burgemeester DeLoor heeft de minister van de beslissing per brief in kennis gesteld', reageert woordvoerder en kabinetschef Marc Andries.

'We hadden goede hoop op de inrichting van het doortrekkersterrein. De ontwerper was aangesteld en de subsidies van de Vlaamse overheid zijn voorhanden. We vinden het jammer dat de stad vanwege de weigering om de zigeuners toe te laten op de parking ook dit dossier stopzet en hopen dat de stad op die beslissing terugkomt.'

'We weten al een half jaar dat er voor de parking geen stedenbouwkundige vergunning mogelijk was. Een verrassing is de weigering dus niet. Iets verderop kan het echter wel.'

De Standaard, 2011.02.09, Johan Van Bever, (jvw)

UP

Gooien we de handdoek dan maar in de ring?

Politiek commentator Yves Desmet ergert zich aan de aanvaarding van het woord 'segregatie' in het onderwijsdebat. Na een decennium goede voornemens, gelijkekansenbeleid en halfslachtige spreidingsplannen kleuren witte scholen steeds witter en zwarte zwarter. Wat Desmet wil weten: 'Geven we het aloude ideaal van scholen als motor tot maatschappelijke emancipatie op?'

Aanvaarden we onderwijs dat de verschillen bestendigt of zelfs versterkt? Willen we echt een meerderheid van scholen in onze steden die vergeetputten van maatschappelijke achterstand worden? Segregatie. Ooit was het een woord dat je spontaan associeerde met de strijd van Martin Luther King voor meer burgerrechten in de Verenigde Staten, riep het beelden op van gescheiden voorzieningen voor 'blankes' en 'niet-blankes' in Zuid-Afrika. Sinds enkele dagen is het in de Lage Landen een neutraal begrip geworden, hooguit een wat ongemakkelijke maatschappelijke realiteit waartegen nu eenmaal niets te doen valt en die we derhalve maar dienen te accepteren. Jammer, maar helaas, die stijl.

De boodschap werd eerst uitgedragen door de Nederlandse onderwijsminister Marja Van Bijsterveldt van het CDA, een dag later bevestigd door de Vlaamse topvrouw van het katholiek onderwijs Mieke Van Hecke. Aan de basis hebben ze een punt: na een decennium goede voornemens, gelijkekansenbeleid en halfslachtige spreidingsplannen kleuren witte scholen steeds witter en zwarte zwarter. Langs de andere kant staat de vaststelling dat die evolutie mee in de hand is gewerkt door de veelal katholieke schooldirecties van het land, die feestelijk hun voeten hebben gevaagd aan alle mogelijke initiatieven om deze feitelijke segregatie tegen te gaan. Er bestaan wel degelijk 'zwarte' katholieke scholen, maar in iedere centrumstad met iets of wat leerlingen van etnisch andere afkomst kent men het fenomeen waarbij onder het motto van de vrijheid van onderwijs een weigerings- of minstens ontmoedigingsbeleid wordt gevoerd naar allochtone ouders, waardoor hun kinderen in de 'zwarte' scholen van het gemeenschapsonderwijs terechtkomen.

Maatschappelijke ladder

Ter vergoelijking van het katholieke net moet gezegd dat ze daarmee niet veel meer deden dan beantwoorden aan een maatschappelijke vraag. De beelden van in tenten kamperende ouders, wanhopig wachtend om hun kind, schoon kind, in de witte school van hun keuze in te mogen schrijven, typeren de mentaliteit waarbij ervan wordt uitgegaan dat witte scholen automatisch beter onderwijs en dus hogere maatschappelijke kansen bieden. Ouders die hun kinderen willen laten schoollopen in een klas die de etnische diversiteit van hun wijk of stad weerspiegelt, zijn in vergelijking daarmee een zeldzame minderheid. Sterker, in Brussel is het zelfs een bekend fenomeen dat hogeropgeleide migrantenouders van de tweede of derde generatie voor hun kinderen ook graag een plekje in een witte school bemachtigen, vanuit de overtuiging dat hun kind daarmee beter aan zijn klim op de maatschappelijke ladder kan beginnen. Het hele succesverhaal van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel is op die gedachtengang gebaseerd.

Die mentaliteit is sterker gebleken dan welke beleidsmaatregel ook, maar de vraag na deze vaststelling is of de handdoek in de ring gooien, en iedere maakbaarheidsgedachte over het onderwijs bij het grof huisvuil zetten, daar dan het gepaste antwoord op is. Gevreesd kan worden van niet, en dat heeft niet eens iets met ideologie te maken, of met de vraag of de multiculturele samenleving een zo snel mogelijk te vernietigen vloek dan wel een na te streven zegen is. De multiculturele samenleving is er in onze steden, en ze blijft er, wat we er ook over mogen denken. Zowel in Brussel als in Antwerpen, en binnenkort ook in andere centrumsteden, zullen meer dan de helft van de kinderen die er aan een schoolloopbaan beginnen, van een andere afkomst zijn en thuis een andere taal dan het Nederlands praten. Meer dan de helft, en dus zullen zowat alle scholen 'zwart' kleuren, of we dat nu graag zien gebeuren of niet.

Doemscenario

Ze manu militari op bussen zetten naar het witte hinterland is daar inderdaad geen oplossing voor, maar wat doe je dan wel? Want achter de etnische verschillen verschuilen zich ook grote socio-economische ongelijkheden. Aanvaarden we onderwijs dat deze verschillen bestendigt of zelfs versterkt, willen we echt een meerderheid van scholen in onze steden die vergeetputten van maatschappelijke achterstand worden? Scholen die op deze manier motoren worden om de ergste

doemscenario's over een multiculturele samenleving ook werkelijkheid te laten worden? Weigeren we die scholen extra middelen omdat zoiets 'vertroeteling' van de kansarmen zou zijn? Geven we het aloude ideaal van scholen als motor tot maatschappelijke emancipatie op en vervangen we dat door de zogenaamde onvermijdelijkheid van de segregatie? Het zou van een gruwelijk defaitisme getuigen.

De Morgen, 2011.02.09, Yves Desmet

UP

Hier waak ik voor mijn baasje

Auteur en Dichter Stefan Hertmans verbaast zich over gebrek aan pragmatisme van Vlaamse maatregeltjes. Na enkele buurgemeenten schroeft nu ook Beersel - waar Hertmans inwoner is - zijn actieve taalpolitiek op.

We zullen voortaan in het schone Beersel ook, godbetert, Vlaamse leeuwjes op de straatnaambordjes krijgen, alsof een Afrikaans beest in staat zou zijn het gebruik van een Germaanse taal aan te moedigen. Mijn joviale Franstalige buurvrouw in het landelijke Beersel, die - de uitzondering bevestigt de regel - weigert met mij ook maar één woord Frans te spreken, begrijpt er niets meer van. Onlangs werd ze door twee agenten van politie een paar dorpen verderop bepaald onvriendelijk behandeld omdat ze hun Brabants dialect niet meteen begreep. Ik sprak wel degelijk Nederlands, zegt ze verbaasd.

Bij de administratieve diensten in vele gemeenten in de Rand kan men inmiddels ook andere taferelen aanschouwen. Stel, de heer Norbert Oliver Williams, initialen NOW, komt aan het loket van een Vlaamse randgemeente om zijn administratieve zaken op orde te brengen. De heer Williams is Nigeriaan, hier pas gearriveerd, diploma politieke wetenschappen op zak, en hij wil in Brussel enkele master seminars volgen ter voorbereiding op zijn proefschrift. Hij weet namelijk dat het politieke model in België het bestuderen waard is. Hij kan het zich permitteren om een flatje te huren in de Rand, maar er is iets met zijn papieren dat niet helemaal in orde is en waarover hij wat uitleg wil. De dame achter het loket, aan wie hij beleefd heeft gevraagd: "Sorry, where do I have to ask for..." antwoordt hem, enigszins verveeld: "Oan loket zeuventien, menier".

De Heer Williams vraagt, enigszins in de war: "Sorry, where...".

"Loket zeuventien, menier. Ge zèt ier in Vloandere".

"I beg your pardon?" vraagt onze verbijsterde heer Williams.

"Zeg Jeannette, dieë zwètte doet ier aambetaant".

Inburgeringscursus

Waarlijk, het geduld van mensen die in de schone Vlaamse Rand belanden, moet soms onuitputtelijk zijn. Die mensen - Polen, Portugezen, Zweden, Italianen, zelfs een Finse mevrouw hier in de buurt - hebben vaak een job in internationale administraties, waar ze als tweede taal logischerwijs voor Engels of Frans hebben gekozen. Nederlands wil niet zo snel vloten, ze hebben het druk, ze hebben het eerlijk gezegd ook zelden nodig, ze gaan binnen een paar jaar al weer terug, en wat ze al moeizaam geleerd hebben in een inburgeringscursus lijkt van geen kanten op het dialect dat ze onder de kerktoeren horen.

Vlamingen zijn nooit goed geweest in enige vorm van charmeoffensief. Iedereen in de Rand weet hoe hemeltergend de Franstalige arrogantie vaak is, en hoe ondemocratisch de halsstarrige weigering om zelfs maar een elementaire culturele beleefdheid aan de dag te leggen. Maar omdat de modale Vlaming defensief blijft reageren, lokt hij bij buitenlanders, die deze situatie absoluut niet kennen, telkens weer reacties van weersin en onbegrip uit, en die interpreteert hij dan weer als het bewijs van het feit dat al die vreemden die inmiddels in onze dorpen ronddwalen, alleen maar van slechte wil zijn.

Culturele goesting

Dus zullen we voortaan in het schone Beersel ook, godbetert, Vlaamse leeuwjes op de straatnaambordjes krijgen, alsof een Afrikaans beest in staat zou zijn het gebruik van een Germaanse taal aan te moedigen. Als mensen al graag Nederlands willen leren, dan doen ze dat door fijnmazige initiatieven die gebaseerd zijn op gastvrijheid, informatie en cultureel respect - omdat iemand hen concreet in contact heeft gebracht met de rijkdom van de Nederlandstalige cultuur, iemand die hen kortom culturele goesting doet krijgen. Niet omdat ze worden afgebluft in de streektaal in een dorp waar aftandse romantische symbolen op de straatnaamborden moeten grijnzen als de spreekwoordelijke hond op de bordjes bij menige kleine villa: 'Hier waak ik voor mijn baasje'.

Vendelzwaaien

Er zijn blijkbaar nog steeds mensen die denken dat de bevolkingsuitbreiding rondom een uit zijn voegen barstende internationale stad vandaag de dag kan tegengehouden worden door vendelzwaaien en pensenkermis. Dat ze daarmee tegen elke demografische logica ingaan, dat ze het zelf een schande zouden vinden indien ze in een buitenwijk van Rabat

of Talinn voor een ambtenaar stonden die bevel had gekregen hen nog slechts te woord te staan in de lokale taal, daar staan ze niet eens bij stil. Dat men in Beersel iets wil doen aan het Nederlandstalige karakter van de gemeente - geen democraat die daar iets tegen zal hebben. Maar het blijft verbazen hoe weinig communicatief vernuft uit al die verkrampde maatregeltjes spreekt.

Vicieuze cirkel

Op deze manier raakt de vicieuze cirkel nooit doorbroken. Het toont een schrijnend gebrek aan de culturele openheid die men van de ander vraagt - aan het vermogen om op een pragmatische wijze in de wereld van vandaag te staan en anderstaligen ervan te overtuigen dat het hier inderdaad goed wonen is.

De Morgen, 2011.02.09

UP

Immigratie Nederland opnieuw op recordhoogte

DEN HAAG - Het aantal mensen dat vorig jaar naar Nederland kwam, is opnieuw op een record uitgekomen. Dat blijkt uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) die vandaag zijn gepubliceerd.

Het aantal immigranten kwam uit op 150.000, drieduizend meer dan een jaar eerder. Daarmee zet de toename, die in 2006 inzette, zich in lichte mate voort, aldus het CBS. Nederland verwelkomt met name mensen uit nieuwe en oude lidstaten van de Europese Unie.

Daarnaast vertrokken er vorig jaar meer mensen uit Nederland dan een jaar eerder, voor het eerst na drie jaren van daling. Het CBS registreerde 118.000 emigranten, een stijging van zesduizend. Er vertrokken vooral Nederlanders of mensen geboren in andere landen van de Europese Unie.

Op 1 januari telde Nederland 16,7 miljoen inwoners, 80.000 meer dan in 2009. De bevolking groeide minder snel dan voorgaande jaren, mede door het lagere migratiesaldo. Ook was de natuurlijk aanwas lager door de afname van het aantal twintigers en dertigers en een toename van het aantal ouderen. Daardoor daalde het geboortecijfer en steeg het sterftcijfer. De natuurlijke groei kwam uit op 48.000 personen.

In Limburg daling bevolkingsaantal

In alle provincies op Limburg na nam het aantal inwoners in 2010 per saldo toe. In Limburg was sprake van een lichte daling doordat er meer mensen stierven dan dat er in de provincie geboren werden. Daarnaast verhuisden er meer mensen vanuit Limburg naar andere provincies dan andersom.

De krimp bleef wel beperkt doordat het aantal immigranten het aantal emigranten overtrof. Ook in Zeeland steeg de bevolking alleen licht doordat er meer mensen immigreerden dan dat er vanuit Zeeland naar het buitenland vertrokken.

In 2010 verhuisden 1,5 miljoen Nederlanders, 33.000 minder dan een jaar eerder. Dat jaar daalde het aantal verhuizingen fors, als gevolg van de economische crisis. Per saldo kregen vooral Noord-Holland en in mindere mate Zuid-Holland en Gelderland er door binnenlandse verhuizingen inwoners bij. (ANP/CBR)

Algemeen Dagblad, 2011.02.09

UP

"In steden zullen steeds witte en zwarte scholen blijven bestaan"

De onderwijsnetten maken brandhout van het beleid voor gelijke onderwijskansen. "Het werkt averechts." In de concentratiescholen geeft men hen overschot van gelijk.

"Het werkt averechts." In de concentratiescholen geeft men hen overschot van gelijk. "Negen jaar geleden zei ik al dat dit beleid de segregatie alleen maar in de hand werkt, en nu krijg ik gelijk", zegt Paul Geerts. De gedreven directeur van Maris Stella aan de Turnhoutsebaan in Borgerhout weet wat een concentratieschool inhoudt. 585 leerlingen, negen op de tien van allochtone origine, 80 procent zogenaamde 'doelgroepkinderen'.

Zowel het gemeenschapsonderwijs als het katholieke net zien de problemen in maar stellen een andere remedie voor. Het gemeenschapsonderwijs wil blijven streven naar een betere sociale mix binnen de scholen, het katholieke net ziet meer heil in extra maatregelen voor concentratiescholen.

En daar is Paul Geerts het volmondig mee eens. "Geef scholen die het écht nodig hebben veel meer middelen. Nu wordt de pot verdeeld over alle scholen. Gevolg: wij zitten op ons tandvlees, ons pedagogisch project komt in gevaar en de maatschappelijke gevolgen zijn niet te overzien. We kweken een verloren generatie. Het aantal leerlingen dat de school verlaat zonder diploma groeit met het jaar. Dat is rampzalig."

STANDPUNT: 'Onderwijsmix mag geen fetisj worden'

Structurele maatregelen

"Maar met meer middelen alleen gaan we het niet redden", zegt Paul Geerts. "Er zijn ook structurele maatregelen nodig. De toelatingsvoorwaarden herbekijken, bijvoorbeeld. Of denkt u dat er nog iets goeds komt van een leerling van 16 die voor de derde keer moet overzitten in het derde jaar? Meer dan 40 procent van mijn leerlingen heeft een leerachterstand van meer dan twee jaar. Dat zegt toch genoeg?"

En ook het inschrijvingsrecht werkt de segregatie tussen 'wit' en 'zwart' in de hand, meent Geerts. "Het gelijke kansenbeleid was het begin van die kampeertoestanden voor de schoolpoorten. Want het zijn de kansrijke ouders die goed geïnformeerd zijn en weten wanneer ze zich kunnen inschrijven. Wanneer de kansarmen zich aanbieden, zitten de witte scholen al vol."

Voet bij stuk

Minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) houdt voorlopig voet bij stuk. "Gemengde scholen blijven het doel. Want wie gescheiden opgroeit, zal later gescheiden leven. Toegegeven, er zullen hier en daar concentratiescholen blijven bestaan. Daar moet het niveau omhoog door leraren meer faciliteiten te geven, en door onderwijs aan te bieden dat vertrekt vanuit de leefwereld van de kinderen."

Gazet van Antwerpen, 2011.02.09, WD

UP

N-VA wil subsidies moslimexecutieve afbouwen

MOSLIMEXECUTIEVE

BRUSSEL - 'De beloofde hervormingen blijven al meer dan drie jaar uit en hun boekhouding is puur 'nattevingerwerk', zegt Ben Weyts.

Als het van N-VA-kamerlid Ben Weyts afhangt, draait de overheid de subsidiekraan voor de moslimraad binnenkort dicht. 'De federale regering heeft lang genoeg met haar voeten laten rammelen', zegt Weyts.

Vooraf de boekhouding van de executieve ligt onder vuur. Zo kreeg de moslimexecutieve voor de periode februari - december een werkingsbudget van 428.500 euro. Dat is vastgelegd in het KB van 7 december. Niet zozeer de grootte van die som stoort de N-VA-politicus. Wel de vaststelling dat in een KB van 20 januari, een dikke maand later dus, een bijna volledig nieuw subsidiebesluit is gepubliceerd. Het totaalbedrag blijft hetzelfde maar tussen de posten werd geschoven.

Plots blijkt er 10.000 euro minder nodig voor wedden en sociale lasten, 4000 minder voor telefoonkosten en communicatie en 6000 minder voor gerechtskosten. Op de post 'kosten in verband met het proces van overleg voor de vernieuwing' komt er eensklaps 20.000 euro bij.

Weyts vraagt zich luidop af hoe dat kan. 'En dat met geld van de belastingbetaler. Welk signaal geeft de overheid door dit toe te laten? Ik kan begrijpen dat Stefaan De Clerck (bevoegd minister, red.) de erkenning verlengt vanwege de nood aan een gesprekspartner, maar ik begrijp niet waarom hij dit laat betijen.'

De moslimexecutieve zegt een logische verklaring te hebben. 'We hebben ons werkingsbudget maar zeer laat ontvangen. De foute cijfers zijn de bedragen berekend met een oude verdeelsleutel,' reageert Mohamed Achaibi, lid van de raad.

Maar ook Achaibi beseft dat de beloofde veranderingen niet lang meer kunnen uitblijven. 'De minister wordt ongeduldig. Maar naast het stroomlijnen van de werking, blijven wij bevoegd voor onze oude taken. Dat zijn er heel wat. Begin maart, wanneer de deadline afloopt, zullen onze vernieuwingsplannen wel volledig zijn uitgetekend', zegt Achaibi.

In 1998 organiseerde minister van Justitie De Clerck (CD&V) voor het eerst in België moslimverkiezingen. Hij hoopte klaarheid te scheppen over de vraag wie namens de Islam de federale overheid kon adviseren. Maar sinds haar ontstaan kwam de moslimexecutieve door geldproblemen steeds meer in opspraak. In 2008 doekte toenmalig voogdijminister Jo Vandeurzen (CD&V) de raad op. Een vernieuwingscommissie is sindsdien in de luwte aan het werk.

Op het kabinet klinkt het dat de 'minister weldegelijk een finale beslissing wil nemen. Maar hij kan dat niet, omdat er een regering van lopende zaken is'.

De Standaard, 2011.02.09, (gom)

UP

Onderwijsmix mag geen fetisj worden

Het gelijke kansenbeleid in onderwijs werkt niet. Nadat het negen jaar geleden werd ingevoerd zijn de witte scholen witter geworden, en de zwarte zwarter. Dat zeggen zowel Mieke Van Hecke van het katholieke net, als Raymonda Verduyck van het Gemeenschapsonderwijs.

Het gelijke kansenbeleid was erop gericht in de scholen een goede mix van leerlingen te verkrijgen. In sommige steden waren immers concentratiescholen ontstaan waar de grote meerderheid van de kinderen van allochtone afkomst was. Dat moest veranderen.

De verhoopte vermenging is echter niet tot stand gekomen. Integendeel. De kleurkloof is alleen groter geworden.

De vraag is nu hoe we daar mee omgaan? Doen we nieuwe pogingen om concentratiescholen een beetje witter te maken? In Nederland is men daarvan afgestapt. De minister van Onderwijs, Marja van Bijsterveldt, geeft de strijd tegen de segregatie op. Ik vraag me af of wij dat beter ook niet zouden doen.

In de ideale wereld is de bevolking van een school een afspiegeling van de samenleving. Maar het is een illusie te denken dat we dit ooit spontaan gaan bereiken. En dat is ook niet abnormaal. We kunnen het ouders niet verwijten dat zij de - in hun ogen - beste school voor hun kinderen kiezen. En die beste school is voor veel Belgen nog steeds een witte school. Alleen met dwingende, gedetailleerde spreidingsplannen kan de overheid een ideale mix bereiken. Hetgeen echter de vrijheid van onderwijs en schoolkeuze zou aantasten. Niet dus.

We moeten oppassen dat we van de onderwijsmix geen fetisj maken, geen symbool van politieke correctheid. Leerlingen van verschillende etnische afkomst vermengen is goed, maar niet alléén zaligmakend. Op de achtergrond spelen soms belangrijkere factoren mee die de onderwijskansen van een kind bepalen. De opleiding van de ouders, de thuisopvoeding, de woonomgeving.

Mij lijkt het daarom veel beter om de realiteit van concentratiescholen te aanvaarden, maar ze dan ook maximaal te ondersteunen. De nadruk moet meer komen te liggen op kwaliteit, minder op politieke dogma's. Dat is in het belang van alle leerlingen.

Ontmoetingsplaatsen tussen verschillende culturen creëren, het opbouwen van menselijke relaties, blijft een na te streven doel, maar dat kan ook buiten de schoolmuren. De overheid moet daar een rol in spelen.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.09, Paul Geudens

UP

Shariah4Belgium noemt dood Morel "straf van Allah" (video)

Shariah4Belgium heeft een erg wansmakelijk filmpje de wereld ingestuurd. Abou Imran beschrijft de dood van Marie-Rose Morel als een straf van Allah en waarschuwt ook "andere vijanden van de moslims", zoals Filip Dewinter en Bart De Wever, voor hetzelfde lot.

"Dit is een bericht aan de hele Belgische gemeenschap en specifiek aan de vijanden van Allah", zegt Abou Imran in het filmpje. Er is een hele grote les te leren uit de dood van Morel. Zij heeft er een levensdoel van gemaakt de moslimvrouwen te achtervolgen. Wel, waar is jullie afgod nu? Zij is gestorven. Gaan jullie ogen nog niet open?"

Volgens Imran is Morel samen met Hitler en Stalin onderweg naar "de vuilnisbelt van de geschiedenis". "Allah heeft Morel bestraft met kanker. Wel, Filip Dewinter, Geert Wilders en Bart De Wever en alle andere vijanden van Allah, als jullie geen berouw tonen, weet dan dat jullie hetzelfde te wachten staat!"

Wansmakelijk

Meyrem Almaci van Groen! heeft de uitspraken van de organisatie al "wansmakelijk" genoemd. Ook andere moslimvertegenwoordigers roepen op om de video te negeren.

Op de Facebookpagina van Shariah4Belgium stond ook vorige maand al een zeer kwetsend bericht over de ziekte van Morel. Er kwamen toen heel wat klachten binnen bij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Het CGKR veroordeelde de uitspraken toen. Dat is ook nu het geval. Het CGKR zegt "diep verontwaardigd" te zijn en zal de feiten toevoegen aan het lopende gerechtelijk dossier tegen Sharia4Belgium.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.09

UP

Werkende asielzoeker moet kost en inwon betalen

HIAAT IN ASIELWETGEVING NA JAAR GEDICHT

BRUSSEL - Asielzoekers in procedure maar met een vast inkomen moeten straks op eigen benen staan. Wie een interim-job heeft, zal daarvan een deel moeten afstaan voor de opvang.

Het principe klinkt logisch, maar toch heeft het iets meer dan een jaar geduurd voor het in een wet werd gegoten: vanaf volgende week is het in principe niet meer mogelijk om als asielzoeker te werken en tegelijk gratis onderdak te genieten in een asielcentrum of opvanginitiatief in een gemeente.

Nu is het al zo dat zes maanden nadat hij een asielaanvraag heeft ingediend de asielzoeker ook mag werken: hij krijgt de zogeheten 'arbeidskaart C'. In 2010 kregen iets meer dan vierduizend kandidaat-vluchtelingen die kaart.

Die regeling kwam er op aangeven van Europa. Maar over het conflict dat ontstond tussen het recht op materiële, juridische en financiële hulp en de eigen inkomsten van een asielzoeker sprak de wetgever zich niet uit. Er ontstond met andere woorden een hiaat in de wetgeving.

Dat is nu gedicht. Om te beginnen bevestigt het koninklijk besluit van 12 januari 2011 dat een asielzoeker aan de instantie die hem onderdak geeft, meestal Fedasil, het Rode Kruis of een OCMW, moet laten weten dat hij werkt. Fedasil heeft wel geen toegang tot de Kruispuntbank om dat te controleren.

Als het gaat om een vaste job met een inkomen dat de asielzoeker toelaat alleen te leven, moet hij de opvang verlaten. Zijn 'code 207', het dossier binnen Fedasil, wordt geschrapt. Als hij toch nog zonder werk valt, zal het OCMW voor hem instaan.

Voor de asielzoekers met interim-werk geldt een andere regeling. Zij mogen blijven wonen in de opvang, maar moeten daarvoor betalen. Elke maand zal worden bekeken hoeveel iemand heeft verdiend en afhankelijk daarvan wordt een bijdrage bepaald. Wie 250 euro verdient, staat 74,5 euro af. Vanaf een maandloon van 500 euro moet de asielzoeker driekwart van zijn loon afstaan.

Dat iemand een opvangcentrum verlaat of zijn bijdrage levert, wil niet zeggen dat hij hier zonder meer mag blijven. De asielprocedure blijft lopen en de kandidaat-vluchteling kan nog altijd een negatief antwoord krijgen.

'Op zich is het wel positief dat die regeling nu in een wet is gegoten', klinkt het bij Vluchtelingenwerk Vlaanderen, dat opkomt voor de rechten van asielzoekers. 'In de praktijk was het al zo dat OCMW's of opvangcentra een bijdrage vroegen. Maar als de asielzoeker weigerde, hadden ze geen poot om op te staan. Nu is het wettelijk toegelaten en ligt vast hoe groot de bijdrage mag zijn.'

'Wat zijn de controle- en sanctiemechanismen ten aanzien van asielzoekers die zwijgen over hun inkomen uit arbeid', vraagt Carina Van Cauter (Open VLD) zich alvast af.

Voor sommige opvangpartners komt het KB bovendien blijkbaar uit de lucht gevallen.

'Maar het voorbije jaar heeft de praktijk al uitgewezen dat de regeling werkt, zelfs zonder wettelijk kader', reageert Mieke Candaele van Fedasil. 'Uiteraard zullen we alle asielzoekers informeren. Hun aanvraag om het centrum te verlaten, wordt doorgestuurd naar onze hoofdzetel. Vorig jaar hebben we zo 81 dossiers goedgekeurd.'

De Standaard, 2011.02.09, Nikolas Vanhecke

UP

Witte scholen ook illusie

COMMENTAAR

Denken dat zwarte scholen - concentratiescholen - vermijdbaar zijn met enkele eenvoudige maatregelen, is een illusie gebleken. Ook in Nederland. De tendens tot segregatie is, niet alleen in het onderwijs, hardnekkig.

Maar het voortbestaan van de antipode, de witte scholen, is evenzeer een illusie. Ouders uit de steden trekken met hun kinderen vaak naar scholen in omliggende gemeenten om toch maar witte scholen te vinden. Maar de migratie is een om zich heen grijpend fenomeen en zal ook daar toenemen.

Overigens trekken sommige migrantengroepen intussen zelf ook weg uit de zwarte scholen in de steden om dezelfde witte scholen in de 'boerengemeenten' te gaan bevolken.

Het omgekeerde gebeurt ook. In steden groeperen 'witte' ouders zich om samen naar zwarte scholen te trekken en zo het zwarte karakter van die scholen in hun buurt te doorbreken.

En er zijn ook scholen die van hun gemengd karakter al een deugd gemaakt hebben en het tot de kern van hun pedagogisch project gepromoveerd hebben. In dat soort gemengde scholen wordt ook bewezen dat alle kinderen beter worden van die gemengdheid, áls de school weet om te gaan met die diversiteit.

De kern van het probleem is dat we die 'pedagogie van de diversiteit' nog niet goed beet hebben. Die wordt ook maar met vallen en opstaan opgebouwd; er gebeurt geen massaal en systematisch onderzoek naar.

In Nederland heeft men nu ook ontdekt dat het probleem niet zozeer in de etniciteit zit. Het punt is niet dat we allochtone jongeren samen zetten, het punt is dat we jongeren samen zetten uit gezinnen die niet zo goed met het onderwijs overweg kunnen en die er weinig van verwachten, en met wie het onderwijs op zijn beurt ook niet zo goed overweg kan en van wie het onderwijs ook niet zoveel verwacht. Daarbij behoren veel allochtone jongeren, maar ook autochtone. Recent onderzoek toonde aan dat de grootste achterstandsproblemen niet zitten bij de allochtone jongeren, maar bij de jongeren van wie de beide ouders werkloos zijn. Al wil dat geregeld samenvallen.

De school kan die problemen niet alleen oplossen. Die zijn het gevolg van een segregatie in de samenleving, van een slecht integratie- en immigratiebeleid.

Zwarte en witte scholen geven kinderen ongelijke kansen. Dat is ethisch onaanvaardbaar. Dat is een meer dan voldoende reden om die segregatie te bestrijden.

Maar er is er nog een reden. Nu de conjunctuur herneemt, duiken meteen weer spanningen op de arbeidsmarkt op. We kunnen het ons niet permitteren jongeren in zwarte scholen slecht op te leiden. We hebben hen nodig. Mét een goede scholing.

De Standaard, 2011.02.09, Guy Tegenbos

UP

'Zwarte scholen zijn niet te vermijden'

INTERVIEW

BRUSSEL - Er zullen in bepaalde buurten onvermijdelijk concentratiescholen blijven. 'Maar dat is geen reden om het gelijkedekansbeleid overboord te gooien', vindt Pascal Smet. 'We moeten blijven streven naar een goede mix in de scholen.'

Als de kopstukken van zowel het katholieke net als het gemeenschapsonderwijs in de pers verklaren dat de pogingen om concentratiescholen ('zwarte scholen') wat witter te maken (en andersom) gefaald hebben, dan smeekt dat om een reactie van de Vlaamse minister van Onderwijs, Pascal Smet (SP.A).

Smet hield eerst de boot af, maar zag zich onder druk van de media gisteren toch verplicht naar buiten te komen.

Meneer de minister, is het beleid van gelijke onderwijskansen (GOK) mislukt? Moeten we er maar mee ophouden naar gemengde scholen te streven, zoals in Nederland?

'Ik durf zeggen dat het GOK-beleid de situatie vandaag eerlijker gemaakt heeft. Zonder de maatregelen hadden we vandaag exclusief witte scholen versus de andere.'

'Het beleid is erop gericht een goede sociale mix in de scholen te creëren en daar stappen we niet van af. Een school moet de weerspiegeling zijn van de samenleving en de samenleving is ook gemengd. Jongeren moeten samen opgroeien en dus ook samen naar school gaan. Anders krijg je een wij-zij-gevoel. Dat willen we niet.'

'Ik erger mij dood aan de uitspraak van de Britse premier David Cameron dat het multiculturalisme gefaald heeft. Aan dat soort symbooldebatten doe ik niet mee. Je schiet daar niets mee op.'

'Uit alle onderzoek is gebleken dat zwakkere leerlingen baat hebben om bij sterkere in de klas te zitten. Die laatste trekken hen mee. Er dus ook een onderwijskundige reden om voor gemengde klassen te pleiten.'

'Uit internationaal onderzoek blijkt dat het Vlaamse onderwijs er niet in slaagt de segregatie op te heffen. Selecteren zit kennelijk in de genen van ons schoolsysteem.'

'Het GOK-beleid is negen jaar geleden van start gegaan. Je kunt in die periode niet veranderen wat decennialang is gegroeid.'

'Helaas kun je niet uitsluiten dat er concentratiescholen ontstaan. Dat ligt aan de buurt waar ze zich in bevinden. In vooral de steden - Antwerpen, Brussel, Gent - zul je dus feitelijke concentratie krijgen. Daar wonen nu eenmaal overwegend allochtonen, dat is pure rekenkunde.'

En hoe ga je daar dan mee om?

'De enige relevante vraag is: hoe werk je aan beter onderwijs in die scholen? Hoe zorg je ervoor dat die kinderen hun lagere school met succes beëindigen en goed aan de start komen in het middelbaar onderwijs. Dat betekent extra ondersteuning en omkadering. Dat debat wil ik voeren de komende maanden en jaren met onderwijsmensen en wetenschappers.'

'We mogen het kind niet met het badwater weggooien. Je gaat de sociale zekerheid toch niet afschaffen als er zeventien procent armen zijn? Zo mag je het gelijkekansenbeleid niet opdoeken omdat er concentratiescholen bestaan. Die hebben precies de steun nodig.'

Toch zijn er problemen, onder meer bij het inschrijven.

'Dat geef ik toe. We moeten aan de modaliteiten van de aanmeldingsprocedure sleutelen. Dat probeer ik de komende maanden rond te krijgen en aan het Vlaams Parlement voor te leggen. We zullen de voorrangscriteria uit het GOK-beleid tegen het licht houden. Maar dat ligt gevoelig. Aan de voorrangsregeling voor broers en zussen kun je volgens mij niet raken.'

'Als, zoals in Kuregem, er toch kansrijke ouders voor een school kiezen (DS 1 februari) dan moet het beleid dat aanmoedigen en niet tegenwerken.'

'Sociaal-economische factoren blijken de slechte prestaties van allochtone kinderen niet alleen te verklaren. Er is meer aan de hand. Er spelen etnisch-culturele dingen, attitude ook. Ik heb dat zeven jaar geleden al gezegd, toen ik mijn intrede op het Brusselse politieke toneel deed.'

Maar het gelijkekansenbeleid is wel op sociaal-economische factoren gebaseerd: het diploma van de moeder, de thuistaal,...

'We moeten zoeken naar een nieuw onderwijsmodel voor concentratiescholen dat meer rekening houdt met aspecten als attitude en leefwereld.'

Hoe kan dat eruitzien?

'Dat ga ik als minister niet dicteren. Dat moeten de onderwijsverstrekkers uitwerken in hun pedagogisch project.'

De Standaard, 2011.02.09, Tom Ysebaert

UP

150 sans-papiers bedreigd met uitzetting in Anderlecht

De Anderlechtse burgemeester dreigt er mee zowat 150 Indiase en Pakistaanse sans-papiers, die sinds woensdag verblijven in een voormalige opslagplaats in de Brogniezstraat in Anderlecht, uit te zetten. Dat is vernomen bij de woordvoerder van de Union de défense des personnes sans-papiers (Udep). De politie was donderdag ter plaatse om de sans-papiers te evacueren.

Brandgevaar en hygiëne

De burgemeester nam de beslissing omwille van het brandgevaar en de gebrekkige hygiënische omstandigheden. Zo is er maar één wc beschikbaar voor 150 mensen, zegt de woordvoerder van de lokale politie. Het gebouw, een voormalige opslagplaats van kleding, is bovendien onbewoonbaar.

De eigenaar, een Pakistaan, had de sans-papiers toestemming gegeven om gratis de plaats te betrekken. De 150 vragen regularisatie en willen de komende dagen met meerdere acties de aandacht van de politiek trekken.

Ze weigerden donderdagmiddag het gebouw te verlaten. Volgens een woordvoerder van de sans-papiers zou de politie tevergeefs onder dwang geprobeerd hebben hen uit het gebouw te zetten. (belga/eb)

De Morgen, 2011.02.10

UP

Blijweert in 2012 berecht

Justitie

BRUSSEL - Koen Blijweert moet pas in 2012 voor de rechtbank komen op verdenking van inbreuken op de btw-wetgeving en

corruptie.

Op een agendazitting van de Brusselse 49e Kamer is gisteren beslist dat zakenman-lobbyist Koen Blijweert en Charles De Pauw pas in de loop van 2012 voor de rechtbank moeten komen. De agenda van de 49e Kamer, die ingewikkelde zaken van financiële fraude behandelt, zit namelijk overvol.

Blijweert en De Pauw moeten samen met een btw-controleur en nog een tiental andere verdachten voor de rechtbank komen op verdenking van inbreuken op de btw-wetgeving, schrijftvervalsing, corruptie, bendevorming en bedrieglijk faillissement. Ze zouden eind jaren 90 een btw-carroussel hebben opgezet met gsm's in het bedrijf Action Trading. Blijweert en De Pauw werden al in 2009 naar de rechtbank verwezen. Op een proces blijft het dus wachten. Blijweert haalde onlangs het nieuws toen bleek dat hij mee had aangezeten bij een discreet diner tussen N-VA- en MR-kopstukken.

De Standaard, 2011.02.10, (me)

UP

Diverse scholen scoren beter

En wat als we nu eens zouden ophouden scholen 'wit', 'zwart', of 'concentratiescholen' te noemen, vraagt BENO SCHRAEPEN zich af. Dan hoeven witte ouders niet bang te zijn voor de school in de buurt en heeft elke school hetzelfde doel: goed onderwijs.

Het debat over gelijke kansen in het onderwijs is niet gebaat bij een polarisatie tussen 'witte' en 'zwarte' scholen. In Reyers laat werd dit pijnlijk duidelijk in het debat tussen Mieke Van Hecke, directeur-generaal van het Katholiek Onderwijs, en schrijver Tom Naegels. In haar betoog belichaamde Van Hecke de problematiek die Tom Naegels net trachtte aan te kaarten. Het begon met: 'Versta me niet verkeerd, ik ben voor een goeie mix', om dan vlotjes over te schakelen op een opsomming van problemen gelinkt met 'concentratiescholen', met 'veel Roma-kinderen', die een 'grote achterstand' hebben. Terwijl Tom Naegels juist probeerde duidelijk te maken dat het net door die negatieve beeldvorming is dat ouders niet voor bepaalde scholen in de buurt kiezen. Het is het onderwijs zelf dat de polarisatie tussen 'witte' (goede?) en 'zwarte' (slechte?) scholen heeft geïnstalleerd.

Nog meer ingeburgerd is de vreselijke term 'concentratieschool'. Naar wat verwijst die 'concentratie'? Een school met pakweg meer dan vijf verschillende culturen, kun je toch bezwaarlijk een concentratieschool noemen? Uitgaande van culturele achtergrond van de leerlingen zijn de 'witte' scholen eerder de 'concentratiescholen'. Witte ouders kiezen zelden voor zwarte scholen omdat ze die associëren met een concentratie aan problemen of probleemleerlingen.

De Nederlandse minister van Onderwijs heeft ondertussen begrepen dat goed onderwijs primeert op het al dan niet zwart of wit zijn van een school. Dus niet scholen en leerlingen problematiseren maar inzetten op sterke, goed functionerende scholen voor iedereen. Nederland heeft ook de kaart getrokken van passend (of inclusief) onderwijs waardoor in de toekomst ook kinderen met beperkingen welkom zijn in alle scholen. Een dergelijke onderwijsrevolutie is hier voorlopig nog ondenkbaar en botst op enorme weerstanden in het onderwijs. Het maakt het Vlaamse onderwijs tot het meest uitsluitende en minst inclusieve van Europa. Nochtans toonde recent onderzoek in de provincie Antwerpen aan dat scholen die een grote diversiteit aan leerlingen tot leren brengen, over het algemeen sterkere scholen zijn dan scholen met weinig diversiteit. Ze komen er alleen te weinig mee naar buiten, het ontbreekt hen vaak aan fierheid.

Stop dus het problematiseren van de diversiteit binnen de scholen, stop het etiketteren van scholen en leerlingen, en geef scholen de steun die ze nodig hebben om goed te functioneren en kwalitatief onderwijs te bieden voor iedereen. Om goed onderwijs te bieden, zouden scholen moeten uitgaan van een positief beeld van hun leerlingen.

BENO SCHRAEPEN Wie? Onderzoeker naar diversiteit in scholen. Wat? Het onderscheid tussen witte en zwarte scholen helpt de diversiteitsdiscussie geen stap vooruit. Waarom? Alle scholen moeten met diversiteit leren omgaan.

De Standaard, 2011.02.10

UP

Diversiteit en onderwijs

Is er een diversiteitsprobleem op onze scholen? JOHAN ALBRECHT ziet witte ouders kiezen voor witte scholen, en begrijpt hen, BENO SCHRAEPEN wil dan weer niet van witte of zwarte scholen horen en RESUL TAPMAZ vindt het vreemd dat mensen het tegenwoordig zo snel opgeven als ze met diversiteit moeten omgaan.

De Standaard, 2011.02.10

UP

Mensensmokkelaars krijgen celstraffen tussen 2 en 10 jaar

De Brusselse correctionele rechtbank heeft dertien Iraakse Koerden veroordeeld tot effectieve gevangenisstraffen van 2 tot 10 jaar voor mensensmokkel. De verdachten hadden een organisatie gevormd die op enkele maanden tijd minstens 170 transporten van mensen zonder papieren had uitgevoerd, wat hen op zijn minst 428.000 euro zou opgeleverd hebben.

De Federale Gerechtelijke Politie (FGP) van Asse was de organisatie op het spoor gekomen in onderzoeken naar andere mensensmokkelorganisaties. Die bleken systematisch gebruik te maken van de parkeerterreinen aan de E40, maar moesten daarvoor huurgeld betalen aan een Koerdische bende. Later verbood die Koerdische bende haar concurrenten zonder meer de toegang tot de parkeerterreinen en eiste ze dat alle transporten via haar verliepen.

Steekpartijen

Vanaf september 2009 besloot de FGP van Asse zich op de Koerdische organisatie te richten. Het onderzoek bracht aan het licht dat de bende bijna elke nacht transporten uitvoerde. Naargelang de vorm van het transport eisten ze van hun slachtoffers tussen de 700 en 1.000 euro of tussen de 5.000 en 6.000 euro. Tussen oktober 2009 en februari 2010, toen de organisatie werd opgerold, zouden de Koerden zo minstens 428.000 euro verdiend hebben. De bende deinsde er niet voor terug haar slachtoffers of concurrerende mensensmokkelaars af te tuigen en met wapens te lijf te gaan. Eén van de leden was verantwoordelijk voor twee steekpartijen in het Antwerpse. (belga/tma)

De Morgen, 2011.02.10

UP

Moeilijk is niet onmogelijk

De woordkeuze over samenleven verandert: wat vroeger 'moeilijk' werd genoemd, is plots 'onmogelijk' geworden. Gentenaar RESUL TAPMAZ ziet in zijn stad nochtans voldoende voorbeelden van hoe het wel kan.

Ooit was er de regenboog. Blijheid en optimisme over de mix tussen allochtonen en autochtonen. Samen muntthee drinken en couscous eten. Vlamingen die warm werden van romantiek. Allochtonen die na de thee weer naar hun vochtige en veel te kleine huizen moesten. Verder weinig verandering. Die droom is uit elkaar gespat. Muntthee is geen medicijn voor multi- of inter- of welk culturalisme ook. Samenleven, ongeacht met wie of waar, vraagt van alle partijen energie en moed. Iedereen moet zoeken naar eigenheid en dus veranderingsweerstand, naar openheid en dus veranderbereidheid. In de thee zit enkel munt, geen oplossingen.

Waar de tocht moeilijk is, snakt iedereen naar ervaren gidsen. Regeringsleiders bijvoorbeeld, die visies in praktijk omzetten, wars van internationale bon ton of lokale stemmenwinst. Maar één voor één geven ze op. Merkel in Duitsland. Cameron in de UK. De Nederlandse minister van Onderwijs, Marja van Bijsterveldt, nadat ze jarenlang met de christendemocraten tegen segregatie heeft gevochten. Bij ons Yves Leterme. En nu ook Mieke Van Hecke van het katholieke onderwijs. Wat vroeger 'moeilijk' heette, noemen zij nu ineens 'hopeloos en onmogelijk'.

Hun verklaringen durven ogenschijnlijk 'eindelijk' de waarheid onder ogen te zien, maar zijn je reinste ontkenningsspolitiek. Samenleven met mensen met verschillende achtergronden is een gegeven. Als Gentenaar word ik door die negativiteit geraakt. Mijn stad kent uitdagingen, maar ook sterke verhalen. Ik noem er slechts drie.

De sociaalartistieke organisatie Victoria Deluxe is flexibeler dan een school en vertrekt, als elke warme thuis, van ieders sterktes en realisatiedrang. Istiklal is een Turks jeugdhuis, waar jongeren verzamelen blazen om elkaar te redden van de drugs en de criminaliteit in het Rabot. De Feniksschool in de Brugse Poort heeft een veranderingstraject van tien jaar achter de rug, waarin ze evolueerde van concentratieschool naar een gezonde mix van wijkbewoners. Haar succes? Op elk moment streven naar kwaliteit voor iedereen. Voor sommige leerlingen was dit methodeonderwijs, voor andere klassiek onderwijs. De directie begeleidde de overgang minutieus: in kleine maar belangrijke stappen, door snel op te treden tegen negatieve opmerkingen van autochtonen en allochtonen, door positieve evoluties te benoemen bij ouders en kinderen. Dat zou een goed voorbeeld kunnen zijn.

RESUL TAPMAZWie? Schepen van personeelszaken (SP.A) in Gent. Wat? Leidinggevende figuren die afhaken als het over diversiteit gaat, kunnen naar kleinschalige initiatieven kijken. Waarom? Ook al is het soms moeilijk, zij houden stand.

De Standaard, 2011.02.10

UP

NAVO vraagt dreigingsanalyse asielcentrum

BRUSSEL - Vlakbij het militaire commandocentrum van de Navo in Bergen opent komende lente een nieuw asielcentrum. Als de dreigingsanalyse dat toelaat, tenminste.

'Zoals bij om het even wat hier gebeurt, zijn we erg bezorgd om de veiligheid', zegt de woordvoerder van het Supreme

Headquarters of Allied Powers, kortweg SHAPE. 'Daarom hebben we gevraagd om die analyse uit te voeren. We willen precies weten wat het gevaar zou zijn als hier een asielcentrum opent.'

In het oude hotel Maisières zouden 250 asielzoekers en een dertigtal niet-begeleide minderjarige vreemdelingen terecht kunnen. 'Voor de opening wordt dezelfde procedure gevolgd als anders, maar door die aanwezigheid van het Shape-hoofdkwartier is dit een speciaal geval', klinkt het bij het kabinet van staatssecretaris Courard (PS), bevoegd voor de opvang van asielzoekers. 'De Navo zal de analyse samen met de Belgische regering uitvoeren.'

Het Rode Kruis, dat het centrum zal beheren, vindt de vraag naar een analyse maar vreemd. 'Het risico met vluchtelingen zal kleiner zijn dan toen het een hotel was', reageert Billy Jungling. 'Elke bewoner wordt geregistreerd als inwoner van Bergen. We zullen dus altijd perfect weten om wie het gaat.'

De Standaard, 2011.02.10, (vhn)

UP

Schiet niet op de witte wachtrijen

In het diversiteitsdebat zijn het volgens JOHAN ALBRECHT altijd dezelfde die het moeten ontgelden: de 'witte' ouders, die in wachtrijen gaan staan voor een goede school. Maar dat is toch hun recht?

Debatten over gelijke onderwijskansen zijn irritant voorspelbaar. Altijd krijgt dezelfde sociale groep een veeg uit de pan, namelijk de blanke middenklasse die lange wachtrijen trotseert om de kinderen in te schrijven in de scholen met de beste reputatie. Deze blanke middenklasse maakt gebruik van de vrije onderwijskeuze, informeert zich en neemt dan een beslissing die niet door iedereen geapprecieerd wordt. Heel wat onderwijsmensen ergeren zich aan de preferenties van de blanke middenklasse en schrijven vrijuit over hun beperkte tolerantie. Zo vergelijkt Karin Heremans (DS 9 februari), directeur van het Antwerpse atheneum, de schoolkeuze van deze ouders met het tijdens de solden gaan kopen in de winkels met de langste wachtrijen. Alsof de schoolkeuze even banaal is als het kopen van een paar schoenen. Mevrouw Heremans moet zich helemaal niet ergeren aan het gedrag van de blanke middenklasse. Als aanbieder van onderwijs zou zij net zeer blij moeten zijn met de enorme inspanningen die ouders willen leveren om het beste onderwijs te vinden voor hun kinderen. Zo zijn er vele ouders die de dagelijkse files trotseren om hun kinderen niet naar de dichtstbijzijnde maar naar de beste school te voeren. De boodschap die al deze ouders geven is eenvoudig; zij willen kwaliteit.

Maar velen debatteren liever over hoe het schoolsysteem de ongelijkheid in stand houdt en zelfs versterkt. Vreemd, want een goed onderwijssysteem laat toch ook de beste leerlingen excelleren? Dat is net de bedoeling. Een klein deel van de leerlingen komt later terecht in de economische sectoren met de hoogste inkomens. Zo versterken ze de inderdaad de ongelijkheid maar betalen ze in een land zoals België ook de hoge belastingen waarmee onze welvaartstaat gefinancierd kan worden. Hoe kan dit nu een onderwijsprobleem zijn? En mocht het huidige onderwijssysteem snel hervormd worden tot de producent van middelmatige eenheidsworst – met een paar differentiatie-uurtjes voor de beste leerlingen-, dan nog blijven inkomensverschillen bestaan omdat het echte leven pas begint als de schooldeur is dichtgetrokken. Ook als iedereen exact dezelfde lessen zou krijgen, dan nog krijg je de inkomens niet gelijk. De opvoeding en coaching thuis, de toegang tot netwerken enzovoort kan niemand uniformiseren. Onderwijshervormingen zijn geen garantie op minder ongelijkheid. Een meer interessante vraag is hoe het onderwijs kan bijdragen tot een opwaartse sociale mobiliteit, ongeacht de inkomensongelijkheid.

Als het onderwijs een afspiegeling zou moeten zijn van de maatschappij, dan moet diversiteit centraal staan in de organisatie van het onderwijs. Dit impliceert sterk verschillende scholen, gaande van topscholen in alle disciplines tot scholen die leerlingen met een achterstand voorbereiden op integratie in het reguliere onderwijs. Vrije concurrentie tussen al deze scholen laat ouders toe een betere keuze te maken, ook als deze keuze ingaat tegen de voorkeuren van een deel van het onderwijsveld. Een uniform onderwijs zonder vrije schoolkeuze en zonder concurrentie kan nooit een antwoord zijn op de veranderende maatschappelijke context.

JOHAN ALBRECHT Wie? Docent economie aan de UGent en lid van de denktank Itinera Institute. Wat? Het onderscheid tussen witte en zwarte scholen is niet zo erg als het lijkt. Waarom? Verschillen tussen scholen zijn ook een vorm van diversiteit.

De Standaard, 2011.02.10

UP

Tot 1 jaar cel voor ontvoering eigen dochter en vriend

De Brusselse correctionele rechtbank heeft de ouders en oom van een Kosovaars meisje veroordeeld tot gevangenisstraffen van 1 jaar, waarvan de helft met uitstel, en 10 maanden met uitstel omdat ze hun eigen dochter en nicht ontvoerd hadden, evenals als haar Afghaanse vriend. De ouders waren niet opgezet met de relatie tussen beiden.

Opvangcentrum

Het minderjarige meisje, dat met haar familie in een vluchtelingenopvangcentrum in Alsemberg verbleef, had al enige tijd een verhouding met de Afghaan toen ze eind oktober 2010 van haar ouders wegliep en bij haar vriend introk.

Uit wagen gegooid

Haar ouders wisten niet waar ze heen was en maakten zich grote zorgen, tot het meisje op 9 november naar haar moeder belde. Ze maakte een afspraak om haar de volgende dag te zien maar daagde niet op. Wel aanwezig was haar Afghaanse vriend. Die zou daarop in de wagen gesleurd zijn, waarna zijn woning werd doorzocht. Het meisje bleek daar niet aanwezig te zijn, maar werd korte tijd later wel opgepikt. Het gezelschap reed naar Charleroi en gooide onderweg de Afghaan uit de wagen.

De jongeman verwittigde de politie en die kon nog dezelfde dag een minderjarige broer van het meisje oppakken. De ouders en oom boden zich een zestal dagen later bij de politie aan. Volgens hen was er nooit enig geweld gebruikt en ging de Afghaan uit vrije wil met hen mee maar dat argument heeft de rechtbank nu van tafel geveegd. (belga/eb)

De Morgen, 2011.02.10

UP

'Verwerpelijk, niet strafbaar'

Blood and Honour-leden verdedigen zich

VEURNE - Drie Vlaamse extreemrechtse skinheads riskeren een jaar cel wegens het aanzetten tot rassenhaat op 'Blood and Honour'-concerten.

Drie Vlaamse extreemrechtse skinheads van de organisatie 'Blood and Honour' staan in Veurne terecht wegens aanzetten tot racisme. Het is de eerste keer dat in ons land organisatoren van neonaziconcerten worden vervolgd wegens inbreuken op de racismewet.

Volgens procureur Eric Van der Sypt zijn de feiten bewezen. Hij vroeg tijdens de zitting van gisteren één jaar cel tegen de drie. Dat is de maximumstraf.

De drie neonazi's organiseerden in april en oktober 2008 twee naziconcerten, respectievelijk in Bellegem ter ere van de 'SS-helden' en in Diksmuide ter ere van Ian Stuart Donaldson, de overleden Britse stichter van 'Blood and Honour'. Op die concerten waren telkens honderden neonazi's aanwezig, waarvan vele uit het buitenland.

De eigenaars van de zalen werden misleid door de organisatoren onder het mom dat er een Keltische bruiloft zou plaatsvinden.

De Duitse undercoverjournalist Thomas Kuban stelde in Bellegem vast hoe door de groepen die er speelden onder andere opgeroepen werd tot doden van joden en moslims. Hij zag ook hoe de aanwezigen de Hitlergroet brachten. De reportage die hij maakte werd uitgezonden in Koppen op de VRT. Zijn beeldmateriaal werd gisteren op het proces als bewijsmateriaal gebruikt.

Op het tweede concert in Diksmuide waren tussen de 700 aanwezigen twee undercoveragenten van de federale politie aanwezig. Ook zij constateerden inbreuken op de racismewet.

Eén van de groepen die in de tent in Diksmuide speelde, was het Finse Mistreat, een groep die op concerten vlaggen met hakenkruisen pleegt te hangen.

Chris M. (28), Kristof V.H. (30) en Robbie Q. (30), de drie organisatoren die nu terechtstaan, zijn goede bekenden in het extreemrechtse skinheadmilieu.

Robbie Q. is een stamgast van het extreemrechtse café De Kastelein in Brugge dat in het nieuws kwam toen klanten in 2006 op straat een kleurling zo zwaar toetakelden dat hij aan zijn verwondingen overleed.

Zelf werd Q. al eens veroordeeld na een vechtpartij in een café in Wervik waarbij hij en zijn skinheadvrienden iemand met een koevoet bewerkten.

Antwerpenaar Chris M. werd opgepakt vlak na het concert in Diksmuide. Hij was op dat moment al twee keer veroordeeld wegens racistisch geweld en had eigenlijk al lang een enkelband moeten dragen.

Maar hij kreeg die pas na Diksmuide. M. is berucht in extreemrechtse middens. Zijn beste vriend was Jürgen Goris, ook een skinhead.

Goris schoot in 2002 op een scoutsfuif in Onze-Lieve-Vrouw Waver twee jongemannen dood na een ruzie over een pint. M. kwam getuigen op het proces van Goris en zei toen: 'Goris was een racist zoals de rest van ons. Maar minder erg.'

Kristof V.H., alias Valhalla, heeft nog geen strafregister. Hij haalde bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2006 300 stemmen op de lijst van het Vlaams Belang. Ondertussen werd hij wel uit de partij gezet.

Geen van de drie beklaagden was gisteren aanwezig op de zitting. Hun advocaten vroegen stuk voor stuk de vrijspraak. Volgens hen waren de concerten 'besloten vergaderingen' waar alleen uitgenodigde gasten welkom waren en oefenden de drie daar gewoon hun recht op vrije meningsuiting uit. 'Moreel is wat de drie doen verwerpelijk, maar strafbaar is het niet', stelden zij.

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) is het daar niet mee eens. 'Het gaat hier niet om een mening maar om een daad', zegt Jozef De Witte van het Centrum. 'Op die concerten wordt opgeroepen om joden, moslims en homo's te doden. Met vrijheid van meningsuiting heeft dat niets te maken. Wel met aanzetten tot een verwerpelijke daad.'

De Standaard, 2011.02.10, Mark Eeckhaut

UP

Wathelet: "Hongerstaking opent geen deur naar meer rechten"

DM UPDATE Een veertigtal personen die zich solidair opstellen met de 25 hongerstakers in de Brusselse Kartuizersstraat zijn deze voormiddag de hoofdzetel van cdH in de Brusselse Tweekerkenstraat binnengedrongen. Ze vragen dat cdH-staatssecretaris voor Asiel en Migratie Melchior Wathelet de hongerstakers een duurzame oplossing biedt. Die antwoordde dat een hongerstaking geen deur opent voor meer rechten.

De hongerstakers beschikken over een oranje kaart. Om de paar maanden kan die kaart vernieuwd worden, maar het is dus geenszins een permanente verblijfsvergunning. Volgens een woordvoerder van de manifestanten "heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de hongerstakers vandaag laten weten dat hun oranje kaart, goed voor een verblijf van drie maanden om medische redenen, niet hernieuwd is".

Administratie

Het kabinet van Wathelet beschikt momenteel echter niet over informatie rond het dossier. "Het is niet aan mij om een beslissing te nemen", benadrukte de staatssecretaris, die de bevoegdheden van de "administratieve instanties" in herinnering bracht. Wel merkte hij op dat de 25 hongerstakers in 2009 een aanvraag voor "regularisatie op basis van werk" hadden kunnen indienen. Aangezien de actievoerders echter om medische redenen over een "verblijfsattest" beschikken (de oranje kaart), verkregen na een eerdere hongerstaking, gaat het in elk geval voorlopig nog om een "normaal verblijf op het grondgebied".

De actie bij cdH is niet de eerste steunbetuiging aan de hongerstakers. Dinsdag toonde een groep acteurs en theatermakers zich ook al solidair. Ze kenden Wathelet symbolisch De Gouden Administratiestempel toe, voor "zijn absurd en falend asielbeleid". (belga/tma)

De Morgen, 2011.02.10

UP

Wilders wil schorremorrie samenduwen in "tuigdorpen"

De Nederlandse politicus Geert Wilders (PVV) wil veelplegers isoleren van de samenleving en hen in nog op te richten "tuigdorpen" steken. Daar moeten ze leven in wooncontainers, zonder sociale voorzieningen.

Mensen die in twee jaar drie keer in de fout gaan moeten in afwachting van hun strafzaak alvast hiernaar verhuizen. En ook na het uitzitten van hun gevangenisstraf moeten ze daar weer heen. Pas nadat ze langer dan een jaar werken of studeren, mogen ze terug naar de bewoonde wereld.

Als het om minderjarige recidivisten gaat, moet volgens Wilders "ook hun familie mee" naar het tuigdorp: "Zet al het schorremorrie bij elkaar".

Denemarken

Wilders heeft zich voor het idee laten inspireren door Denemarken, waar criminelen naar 'skaeve huse' aan de randen van steden worden verhuisd. Ook in Nederland werd er al kleinschalig mee geëxperimenteerd, onder meer in Amsterdam, Maastricht en Arnhem.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.10

UP

"Antwerpen wordt illegalopolis"

Van de 3.530 illegalen die in 2009 in Antwerpen werden aangehouden, zijn er uiteindelijk slechts 457 (12,9%) opgesloten om te worden gerepatrieerd. Dat blijkt uit cijfers van staatssecretaris Melchior Wathelet, in een antwoord op een parlementaire vraag van Filip Dewinter (VB).

In 2010 (jan t.e.m. okt) ging het om 2702 aanhoudingen waarbij 316 (11,6%) illegalen werden opgesloten om gerepatrieerd te worden. Het aantal effectieve repatriëringen ligt uiteindelijk - zowel voor 2009 als 2010 - nog eens 30% lager dan het aantal illegalen dat werd opgesloten om te worden gerepatrieerd.

Vrij spel

"Uit deze cijfers blijkt dat de kans voor een illegaal om in Antwerpen opgepakt te worden naar het land van herkomst bijzonder klein is. Dit alles zorgt ervoor dat Antwerpen een illegalopolis dreigt te worden, waar illegalen vrij spel hebben", zegt Dewinter.

"In combinatie met de vele sociale voordelen (gratis onderwijs, gratis medische hulp, gratis juridische bijstand) en de mogelijke regularisatie, zorgt de geringe kans om ooit aangehouden en gerepatrieerd te worden voor een ongekend aanzuigeffect van nieuwe illegalen richting Antwerpen."

Opsporen

Het Vlaams Belang zegt nieuwe afspraken tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de stad Antwerpen te willen. Tevens wil het Vlaams Belang een "actieve opsporing en effectieve repatriëring" van illegalen.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.11

UP

Concentratieschool zet de deuren open

Vanaf woensdag 16 februari start de aanmeldingsprocedure voor alle Antwerpse scholen. Op vrijdag 11 februari organiseert Buurt-in-Zicht een opendeurday in scholen in Borgerhout, Antwerpen-Noord en de Kievitwijk. Het gaat in totaal om zo'n 26 scholen.

Tijdens de Openschooldag van School-in-Zicht krijgen de ouders een rondleiding in de schoolgebouwen en verwerven ze informatie over de werking en aanpak van de school.

Rondleidingen starten om 8.45u, 10.45u en 13.30u. Inschrijving hiervoor is verplicht en kunt u op de website van School-in-Zicht doen.

www.schoolinzicht.be

Gazet van Antwerpen, 2011.02.11, SVW

UP

Fonds Arbeidsongevallen dagvaardt ouders vermoorde Luna

Hans Van Themsche en de ouders van Luna, de peuter die door de Antwerpenaar werd gedood, hebben een dagvaarding in de bus gekregen van het Fonds voor Arbeidsongevallen. Die instelling wil bij beide partijen geld losweken om uit te keren aan het dochttertje van Oulematou, de Malinese oppas van Luna die ook omkwam op die dramatische 11 mei 2006.

De familie van Oulematou blijft van mening dat haar dood een arbeidsongeval was. "Ze was met Luna aan het wandelen en wierp zich voor haar toen Van Themsche zijn dodelijke schoten loste", aldus Andy Matthijs, advocaat van de familie van Oulematou, in een krant van De Persgroep. Na de veroordeling van Van Themsche werd dan ook een aanvraag ingediend bij het Fonds.

De Malinese nabestaanden willen met enkele tienduizenden euro's de studies van het dochttertje van Oulematou betalen en haar dus een goede toekomst bieden.

Zwartwerk

"Het probleem is dat Oulematou geen contract had, ze werkte in het zwart." Gevolg is dat de ouders van de vermoorde peuter niet verzekerd waren voor arbeidsongevallen en dus zelf voor de kosten zullen moeten opdraaien. Hans Van Themsche is onvermogen.

De familie van Oulematou is niet blij dat de ouders van Luna gedagvaard werden. "Wij hopen dat het gezond verstand snel de bovenhand haalt en dat ze de familie van Luna niet laten betalen. Dat heeft de familie van Oulematou nooit gewild", besluit advocaat Matthys nog.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.11

UP

Honderden vluchtelingen stranden op Lampedusa

Sinds donderdagavond zijn bijna 650 clandestiene immigranten toegestroomd op het kleine Italiaanse eiland Lampedusa, zowat halfweg tussen Sicilië en Tunesië. "Allen zeggen ze van Tunesië te komen", deelde een woordvoerder van de kustwacht mee. "Zij lijken allen in goede gezondheid te verkeren en worden momenteel medisch onderzocht."

Lampedusa, dat in het nabije verleden reeds overspoeld werd met zogenaamde 'illegalen', vreest voor een nieuwe toevloed in het zog van de Tunesische Jasmijnrevolutie. De Italiaanse minister van Binnenlandse Zaken, Roberto Maroni (van de xenofobe partij Lega Nord), zei woensdag dat Italië vreest voor een infiltratie van 'terroristen' die bij de revolutie in Tunis uit de gevangenis zijn ontsnapt. Al had hij het even later dan weer over 'misdadigers', die onder het mom van 'politiek vluchteling', naar Europa komen. (afp/dea)

De Morgen, 2011.02.11

UP

Inburgering antwoord op falen multiculturalisme

Merkel, Cameron en Sarkozy verwoorden alvast onze mening, wanneer zij vaststellen dat de "doctrine van het staatsmulticulturalisme" gefaald heeft. Participeren aan onze samenleving kan niet zonder de publieke cultuur te delen waarop ze rust, schrijven minister Geert Bourgeois en Ceylan Kara van de Federatie van Zelforganisaties in een opiniestuk.

Na bondskanselier Angela Merkel van Duitsland en de Britse eerste minister David Cameron, heeft nu ook president Nicolas Sarkozy het multiculturalisme in Europa een mislukking genoemd. In De Standaard van 8 februari vroeg Rik Pinxten (hoogleraar Culturele antropologie, Universiteit Gent) zich af in wiens naam Cameron en Merkel – en dus nu ook Sarkozy – spreken. De drie staatsleiders verwoorden alvast onze mening, wanneer zij vaststellen dat de "doctrine van het staatsmulticulturalisme" (Cameron) gefaald heeft.

Voor een goed begrip willen wij er vooraf op wijzen, dat de feitelijke aanwezigheid van verschillende culturen in onze samenleving geen multiculturalisme is (zoals Rik Pinxten schreef), maar multiculturaliteit. Die culturele pluraliteit is niet terug te draaien en kan een verrijking zijn.

Multiculturalisme staat voor de beleidslijn die in tal van Europese landen en ook bij ons is gevolgd. Het is een aanpak die er vrede meeneemt – of aanmoedigt – dat die verschillende culturen gewoon naast elkaar bestaan, als gesegregeerde gemeenschappen, in plaats van – om het met Sarkozy te zeggen – "te versmelten in een enkele gemeenschap". Een dergelijke samenleving willen wij niet – en willen ook Angela Merkel, David Cameron en Nicolas Sarkozy niet.

Ook Vlaanderen heeft na de Tweede Wereldoorlog buitenlandse arbeidskrachten naar hier gehaald, aanvankelijk uit West-Europa (Italië, Spanje, Griekenland), vanaf de jaren 1960 ook en steeds meer uit niet-West-Europese landen, meer bepaald Turkije en Marokko. Men noemde ze "gastarbeiders" en dacht dat ze na verloop van tijd met hun gezin naar hun land zouden terugkeren. Maar ze bleven hier en ze kregen kinderen en kleinkinderen die hier opgroeiden. En wij – autochtonen en allochtonen – wij leefden naast en langs elkaar, in plaats van met en bij elkaar. Het beleid nam weinig of geen initiatieven om dat "leven naast elkaar" om te zetten in "leven met elkaar", in "samen-leven".

Hebben migranten dan niet het recht hun eigen cultuur te behouden? Rik Pinxten maakt in zijn bijdrage voor De Standaard de manke vergelijking tussen een (Vlaamse) toerist die in een exotisch land aanspraak maakt op zijn biefstuk-friet, en een vreemdeling die zich permanent in ons land vestigt. Natuurlijk zou het de toerist sieren als hij zich op reis meer openstelt voor een andere (eet)cultuur. Natuurlijk mag de migrant zijn variant van onze biefstuk-friet eten. Maar eigenlijk gaat het om iets anders.

Migrantten hoeven hun cultuur, identiteit en verleden niet achter te laten aan de grens. Mensen die hier hun toekomst willen uitbouwen, moeten wél actief deelnemen aan onze samenleving en hun competenties optimaal gebruiken om ze mee vorm te geven.

Participeren aan onze samenleving kan niet zonder de publieke cultuur te delen waarop ze rust. Onder publieke cultuur verstaan wij het geheel van (geschreven en ongeschreven) normen en waarden die onze samenleving ordenen en onze omgang met elkaar leiden. Onze publieke cultuur is geen statisch gegeven. De diverse private culturen hebben er invloed

op en kunnen haar verrijken. Maar aan de grondslagen ervan kan niet worden getornd. Die grondslagen zijn: democratie, rechtsstatelijkheid, vrije meningsuiting, vrijheid van godsdienst, scheiding van kerk en staat, gelijkheid van man en vrouw, gelijke rechten ongeacht ras, geslacht, seksuele geaardheid, enzovoort.

Deze verworvenheden kunnen wij niet prijsgeven en moeten wij krachtig verdedigen - in de woorden van Cameron: "We need a much more active, muscular liberalism". Het zijn die verworvenheden die migranten gelijke kansen geven, die garant staan voor gelijke rechten en gelijke plichten voor iedereen.

Deelname aan de publieke cultuur begint met communicatie. Uit de bereidheid en de wil te communiceren, volgt de noodzaak en de plicht de omgangstaal van het land te leren. Autochtonen en allochtonen kunnen maar met elkaar leven, wanneer ze dezelfde taal spreken. Onze omgangstaal is Nederlands. Wie in Vlaanderen woont en geen Nederlands kent, blijft een vreemde en ontnemt zichzelf kansen. Taalkennis is bovendien de sleutel die de poort opent naar onderwijs en arbeidsmarkt, naar verenigingen en sportclubs, naar participatie aan samenleving en democratie.

Deelname van migranten aan onze publieke cultuur verplicht de ontvangende samenleving open te staan voor nieuwkomers. Invloeden van private culturen op de publieke cultuur confronteren haar met nieuwe uitdagingen. Dat kan spanningen en conflicten veroorzaken, en het vraagt inspanningen van zowel de migrant als van de ontvangende samenleving om die uitdagingen het hoofd te bieden.

Daarom voert de Vlaamse overheid een krachtig inburgeringsbeleid. Ze biedt nieuwkomers een gratis vormings- en begeleidingstraject aan en verplicht ze om dat te doorlopen (oudkomers krijgen de kans om het volgen). Het bestaat uit basiskennis van het Nederlands en maatschappelijke oriëntatie. Het aantal inburgeraars stijgt van jaar tot jaar; in 2010 waren het er 18.608.

Met dat inburgeringsbeleid zijn we op de goede weg. Het inburgeringstraject is echter maar een eerste stap naar inschakeling in onze samenleving. Inburgering gebeurt immers niet alleen in het leslokaal, maar ook - vooral - op de werkvloer, in de straat, de buurt, de wijk, het dorp, de gemeente, de stad... Daar kunnen autochtone en allochtone Vlamingen elkaar ontmoeten en met elkaar in contact komen. Zulke contacten zijn van onschatbare waarde voor de inburgering van nieuwe Vlamingen in onze samenleving. Inburgering is een zaak van overheid en nieuwkomer. Daarmee houdt het echter niet op. Als "ontvangende samenleving" zijn we het aan nieuwkomers verplicht om ook nadien actief mee te werken aan hun integratie. Dat is ons antwoord op de mislukte aanpak van het multiculturalisme.

Geert Bourgeois en Ceylan Kara

Geert Bourgeois is Vlaams minister van Inburgering
Ceylan Kara is voorzitter van de Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen (FZO-VI)

De Wereld Morgen, 2011.02.11, Geert Bourgeois, Ceylan Kara

UP

Jan Blommaert over witte en zwarte scholen: pedagogie van de diversiteit

Het is interessant om te zien hoe het debat over 'witte' en 'zwarte' scholen zich verhoudt tot het ruimere debat over het failliet van de multiculturele samenleving dat enkele maanden terug woedde. In beide gevallen bereikt men dezelfde conclusie: de oude recepten van integratie en inburgering werken niet. Jan Blommaert stelt zich vragen.

Alle beschikbare gegevens wijzen in dezelfde richting: de problemen die men dacht op te lossen met die recepten zijn enkel toegenomen en complexer geworden. Wat betreft onderwijs legt Guy Tegenbos (De Standaard, 9 februari) de vinger op de wonde: we hebben geen pedagogie van de diversiteit. We kunnen dat herformuleren: ons fundamentele denkspoor inzake diversiteit klopt niet meer.

Diversiteit als uitgangspunt

Dat is correct en de redenen daarvoor zijn nogal evident. Ons fundamentele denkspoor over diversiteit ontkent diversiteit als uitgangspunt. Het uitgangspunt van zowat alle beleid en publieke opinie van de afgelopen decennia was dat diversiteit op zich een probleem is dat moet opgelost worden.

We moeten naar minder diversiteit en dat doen we door alles op het spoor te zetten van homogenisering. In het onderwijs zien we dat nadrukkelijk in de discussies over de zogeheten taalachterstand van allochtonen en de noodzaak om hen zo snel mogelijk te 'vervlaamsen'.

Dezelfde tendens ziet men doorheen zowat elk ander cruciaal sociaal domein: huisvesting, werkgelegenheid, sociaal kansenbeleid en binnenkort zelfs ouderenzorg. Ons enige antwoord op diversiteit is vereenvoudiging, homogenisering.

Tegenbos heeft ook gelijk als hij stelt dat onderzoek in overwegende mate deze premissen heeft aangenomen. Maar dat

betekent niet dat er geen onderzoek is. Er is feite een enorme hoeveelheid onderzoek, in eigen land zowel als internationaal en inmiddels van respectabele leeftijd – een volwaardige onderzoekstraditie.

In die traditie neemt men diversiteit als vertrekpunt: onze samenleving is een puzzel van duizend stukjes, allemaal anders maar allemaal nodig om de puzzel te leggen. Die diversiteit is een potentieel, geen handicap. Mensen die heel andere culturele, taalkundige en sociale middelen bezitten, brengen kapitaal mee en dit kapitaal biedt allerhande mogelijkheden.

Wie dit kapitaal ontkent of waardeloos verklaart, schept een probleem: mensen worden gemarginaliseerd, want een gigantisch deel van hun menselijk potentieel wordt niet gebruikt. Een beleid dat dit doet, schept dus reusachtige problemen van sociale mobiliteit, ook al beroept dit beleid zich net op het scheppen van gelijke kansen.

Een Cyrillisch voorbeeld

Een simpel voorbeeld. In ons onderwijs komen kinderen binnen die andere talen en schriftstelsels hebben aangeleerd gekregen. Sommige van die schriftstelsels – denk aan het Cyrillisch alfabet – zijn perfect adequaat om notities aan te leggen van een les in het Nederlands: je kan Nederlands perfect schrijven in het Cyrillisch alfabet, en in nog een aantal andere schriftstelsels.

Het enige wat nodig is, is een leerkracht die dit andere alfabet leert – iets wat enkele uren kost. Die kennis van het Cyrillisch wordt in onze scholen echter meteen gezien als een handicap, want Nederlands moet in ons eigen alfabet geschreven worden.

Het gevolg is dat dergelijke kinderen, die al zeer geletterd zijn, ongeletterd worden verklaard zolang ze ons eigen alfabet niet onder de knie hebben. Dit schept frustratie, leervertraging en zinloos 'remediërend' leren voor iets wat eigenlijk geen remedie nodig heeft. De kinderen zijn immers volledig klaar voor school en het Nederlandse alfabet kan geleidelijk aan aangeleerd worden.

De oplossing voor ons huidig probleem is dan ook niet bijzonder ingewikkeld: ze is eenvoudig, snel uit te voeren en resultaatzeker. De pedagogie van diversiteit situeert zich immers in ons hoofd. Wij zijn degenen die deze pedagogie moeten aannemen, en voor onszelf, als samenleving, de bocht maken van diversiteit-als-probleem naar diversiteit-als-menselijk-kapitaal. Doen we dat niet, dan bevinden we ons binnen enkele jaren in precies dezelfde discussie.

Jan Blommaert

Jan Blommaert is hoogleraar Taal, Cultuur en Globalisatie aan de Universiteit van Tilburg en directeur van het Babylon Centrum aan dezelfde universiteit.

De Wereld Morgen, 2011.02.11

[UP](#)

Ook Sarkozy vindt multiculturalisme Europa "een mislukking"

De Franse president Nicolas Sarkozy volgt het voorbeeld van de Duitse bondskanselier Angela Merkel en de Britse premier David Cameron en omschrijft het multiculturalisme in Europa als een mislukking.

"We zijn te veel bezig geweest met de identiteit van de persoon die aankwam en te weinig met de identiteit van het land dat die persoon ontving", vertelde de halve trouwboek van Carla Bruni op televisie.

"We willen geen samenleving waar verschillende gemeenschappen naast elkaar bestaan. Wie naar Frankrijk komt, aanvaardt te versmelten in een enkele gemeenschap, de nationale gemeenschap. Als je dat niet aanvaardt, dan moet je niet naar Frankrijk komen", besloot hij.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.11

[UP](#)

'Als mensen verschillen, dan moeten scholen dat toch ook doen?'

Er is de ligging, natuurlijk. Ook al bevinden ze zich niet ver van elkaar, het atheneum aan de Rooseveltplaats ligt pal op de grens met Antwerpen Noord en Borgerhout, terwijl het andere atheneum in een meer gegoede wijk ligt. Maar dat verklaart niet alles. Toen ik destijds naar het Lyceum ging, nam ik daarvoor een halfuur de tram, een tram die afhing van de leerlingen van onze school. En het is nu ook niet zo dat er alleen maar arme, allochtone wijken grenzen aan de Rooseveltplaats.

Ik had horen vertellen dat het Lyceum gemengder geworden was sinds ik er in 1993 afzwaaide. Als ik de speelplaats op

loop - hé, zo raar: ik verwacht zo mezelf te zien rondstruinen, slecht gekleed, onzeker, ziekelijk verliefd, met al die vrienden voor het leven die ik sindsdien uit het oog verloren ben - lijkt dat wel zo te zijn. Voor zover je zoiets in één oogopslag kunt beoordelen, lijken er iets meer 'gekleurde' leerlingen te zijn dan in mijn tijd. (Zo racistisch dat je je voelt bij het schrijven over dit onderwerp!) Een vroegere lerares wiskunde bezweert me enthousiast dat er nog veel meer zijn 'die je niet ziet', omdat ze uit het voormalige Oostblok komen. 'Fantastische leerlingen. Werkers.'

Maar de GOK-cijfers spreken dat tegen. 20 procent, tegenover 80 procent in het andere atheneum. En dat is al een daling met 12 procent tegenover vorig jaar.

Veeleisende school

Directrice Anne-Marie Windey is wat op haar hoede. Ze wil niet dat haar school wordt afgeschilderd als 'witte school', zeker niet in de betekenis van 'een school die weigert'. 'Dat mogen wij niet en dat doen wij niet. Iedereen is welkom, als men zich achter het project van de school schaaft. Wij hebben ook dertig nationaliteiten. Uit tests blijkt dat bij de leerlingen die zich inschrijven in het eerste jaar soms een verschil in taalniveau zit van zes jaar: sommigen - en zeker niet alleen allochtonen! - staan qua taal pas op het niveau van het derde leerjaar in de basisschool, terwijl anderen een niveau van tweede of derde secundair hebben. Onze leerkrachten moeten dus ook differentiëren. Er zijn klassen die in het eerste jaar zeven uur Nederlands krijgen: vijf uur vakinhoudelijk, en twee uur extra. We zijn ook niet duur: we zijn een van de goedkoopste scholen van de stad. We passen dus niet allerlei slinkse mechanismen toe om GOK-leerlingen buiten te houden. Er komen er niet veel, dat is wel waar.'

Misschien komt het doordat het Lyceum in Antwerpen bekendstaat als een strenge school, bijna in de collegetraditie. Ooit, in een heel ver verleden, toen ze nog een Franstalig meisjeslyceum was - het atheneum aan de Roosevelt was de jongensschool - prijkte dit opschrift aan de gevel: 'Ecole des filles de bonnes familles'. Ook vandaag prijst ze zichzelf op haar website in de eerste plaats aan als een 'veeleisende', zij het ook een 'warme' en een 'veelbiedende' school. 'We zijn ook veeleisend', bevestigt Windey. 'Maar dat wil toch niet zeggen dat GOK-kinderen hier niet welkom zijn?'

Het klinkt als: 'Je zal het niveau hier niet aankunnen.'

'Waarom zou dat zo klinken? Wij zijn een klassieke, traditionele ASO-school. Dat is ons project. Voor ons is het vakinhoudelijke heel belangrijk. Leerlingen die zich bij ons inschrijven, moeten willen studeren. Wij bieden veel structuur, wij hebben regels en waarden en normen die gerespecteerd moeten worden. Onze lessen beginnen om kwart over acht, geen minuut later. Als leerlingen hun taken niet maken of te laat komen, dan bijten wij ons in hen vast: eerst worden hun ouders op school geroepen, en als we denken dat ze thuis onvoldoende ondersteund worden, dan vragen wij hen met aandrang om naar de begeleide studie te komen. En dan verwachten wij dat ze dat ook dóen.'

'Waarom zou dat negatief zijn voor GOK-kinderen? Ik kan me voorstellen dat velen onder hen gebaat zijn bij structuur. Er zitten hier Marokkaanse leerlingen in de Latijn-wiskunde hoor. Ik herhaal het: ze zijn zeer welkom. Waarom niet meer allochtone leerlingen bij ons aankloppen, weet ik ook niet. Dat lijkt me een maatschappelijk fenomeen te zijn, waar wij als school weinig invloed op hebben.'

Er vallen enkele puzzelstukjes op zijn plaats bij mij. Mijn hele klas van de lagere school heeft zich hier collectief ingeschreven. Na het eerste jaar was de helft weer weg. Onze lagere school was nogal vrij, wij hadden geleerd mondig en creatief te zijn. Dat botste erg met de aanpak hier.

'En op een andere school, die flexibeler is of projectmatiger werkt, zaten ze dan misschien wel op hun plaats. Ouders zeggen me vaak bij de inschrijving: deze school heeft een goede reputatie. Dan zeg ik: je moet niet naar de school kijken, maar naar je kind. Wat is zijn persoonlijkheid? Hoe leert hij? Heeft hij nood aan veel structuur, of werkt dat niet bij hem? Mensen zijn verschillend, dus heb je verschillende schoolprofielen nodig. Waarmee ik niet gezegd wil hebben dat onze school beter is', benadrukt ze. 'Wat Karin Heremans in het andere atheneum doet met haar doelpubliek, daarover zeg ik: chapeau. Maar het is een heel andere school.'

'En als blijkt dat bepaalde groepen, misschien om de verkeerde redenen, voor een bepaald profiel kiezen...' mijmert ze. 'Dat kan natuurlijk... Maar is het niet aan de politiek om dat te veranderen?'

Diversiteit negeren

Waarmee we komen bij de wenselijkheid, of de mogelijkheid, om 'een betere sociale mix' te creëren in het secundair onderwijs. 'Dat lijkt me moeilijk', zucht ze. 'GOK-scholen en niet-GOK-scholen zijn anders gegroeid, en ook anders georganiseerd. De knowhow die ze op het Atheneum Roosevelt hebben, de middelen die ze daarvoor ook krijgen, alle vormen van brugklassen die ze organiseren, het modulaire leren, de kennis van de thuistalen: dat hebben wij niet. Stel dat je zou zeggen: we halen tweehonderd leerlingen van ginds naar hier. Onze school zou kapot gaan! Niet omdat wij die leerlingen niet zouden willen, maar omdat we de methodiek niet hebben om ze op te vangen. Ik weet ook niet of ze hier gelukkig zouden zijn.'

Maar denkt u niet dat uw leerlingen hier 'wereldvreemd' opgroeien? Ze wonen in een stad met ondertussen bijna 60 procent kinderen uit allochtone gezinnen, maar op school komen ze die niet tegen.

'Dat zou ik niet zeggen. Wij organiseren alle zeven de levensbeschouwelijke vakken. We hebben een Arabische avond georganiseerd.'

'Ik herhaal het: er lopen hier dertig nationaliteiten school. Maar die gaan helemaal op in de groep. Dat is ook een manier om om te gaan met diversiteit: er geen nadruk op leggen, zorgen dat er een gemeenschappelijk doel is dat door iedereen gedragen wordt.'

De Standaard, 2011.02.12, Anne-Marie Windey

UP

Antwerpse politie schiet Romazigeuner dood

Inspecteurs van de Antwerpse politie hebben zich zaterdagmiddag genoodzaakt gezien een dolleman neer te schieten. Die 34-jarige man overleed in de loop van namiddag aan zijn verwondingen.

Aanvankelijk kreeg de politie omstreeks 12.30u een melding dat een gewapende man wild om zich heen aan het schieten was aan het woonwagengkamp aan de Klaverbladdeef in Hoboken.

Toen de eerste patrouille op die plaats aankwam, merkte ze de verdachte op. Die was gewapend met een machete en liep meteen in de richting van de inspecteurs. Verscheidene keren bevolen die de verdachte het mes neer te leggen. Ondanks die waarschuwing bleef de dolleman op de politiemensen toelopen, zodat die uiteindelijk uit zelfverdediging het vuur moesten openen.

De verdachte man werd getroffen in de buikstreek. Hij werd meteen overgebracht naar het ziekenhuis, waar hij omstreeks 15u zaterdagmiddag aan zijn verwondingen is overleden.

In de loop van de namiddag stapte een onderzoeksrechter samen met het parket al af op de plaats van de schietpartij. Meteen werd dan ook een reconstructie gehouden.

Onderzoek wees al snel uit dat de aanvankelijke melding kon kloppen. De politie trof naast een karabijn en een riotgun ook verscheidene kogelinslagen aan, wat erop wijst dat de verdachte werkelijk in het rond aan het schieten was.

Het Antwerpse parket laat verstaan dat het schietincident volledig zal worden onderzocht. Volgens woordvoerder Paul Van Tigchelt staat het buiten kijf dat de neergeschoten persoon wapengevaarlijk was en dat de arm der wet in confrontaties met dergelijke verdachten nog steeds gemachtigd is om tot vuren over te gaan.

Gazet van Antwerpen, 2011.02.12, Jan Van de Poel, Lex Kestens

UP

Duizenden vluchtelingen overspoelen Italië

LAMPEDUSA - Op het Zuid-Italiaanse eilandje Lampedusa is de noodtoestand van kracht, omdat binnen enkele dagen duizenden vluchtelingen uit vooral Tunesië aankwamen. Er is een luchtbrug ingesteld om het eilandje te ontzetten. Dat heeft de Italiaanse regering in Rome vandaag bepaald.

Lampedusa kreeg in ruim 48 uur ongeveer drieduizend vluchtelingen te verwerken en er zijn meer boten met migranten gezien die richting het eilandje varen.

De opvangcentra op de eilanden ten zuiden van Sicilië waren opgedoekt, omdat door het omstreden vluchtelingenbeleid van Italië door mensen direct terug te sturen, nauwelijks nog vluchtelingen op die eilandjes aankwamen. Tussen juli 2008 en juli 2009 kreeg Lampedusa nog 20.000 vluchtelingen te verwerken. (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.02.12

UP

Nederlandse politici zien weinig in 'tuigdorpen' van Wilders

AMSTERDAM (ANP, AP) - 'Zet al het schorriemorrie bij elkaar.' Het voorstel van Wilders om veelplegers van misdrijven samen te brengen, stuit vooral op kritiek.

De Nederlandse premier Mark Rutte (VVD) ziet niets in het voorstel van de PVV om overlastgevende veelplegers te

verbannen naar 'tuigdorpen'. Tijdens zijn wekelijkse persconferentie deed de premier het plan af als een proefballon in aanloop naar de verkiezingen voor Provinciale Staten.

'Tuigdorpen' bestaan al, zei Rutte vrijdag. 'Die heten gevangenissen.' Niet alleen betreft het een proefballon, Wilders' voorstel is volgens hem ook te 'rudimentair' om het te kunnen uitvoeren en leidt niet tot een structurele oplossing. Het probleem wordt er alleen maar mee verplaatst, aldus de premier.

Ook coalitiepartner CDA had eerder al het voorstel van Wilders afgewezen.

Wilders hield zijn pleidooi donderdag in de Nederlandse krant De Telegraaf. Volgens de politicus moet elke provincie een 'tuigdorp' krijgen, een 'verzameling wooncontainers zonder sociale voorzieningen', zo ver mogelijk van de bewoonde wereld. 'We kiezen voor de slachtoffers en niet voor de daders.'

In die tuigdorpen zouden veelplegers in wooncontainers worden opgevangen. Bij minderjarige recidivisten zou ook hun familie mee moeten verhuizen naar het 'tuigdorp': 'Zet al het schorremorrie bij elkaar'.

Wilders wil dat de 'tuigdorpen' ook mensen opvangen in afwachting van hun proces. Na hun straf zouden de veelplegers ook terug naar het 'tuigdorp' moeten.

Voor Wilders zouden de inwoners van het tuigdorp hun plaats in de samenleving pas opnieuw mogen innemen wanneer ze langer dan een jaar werken of studeren.

Wilders nam het idee over van Denemarken, waar aan de randen van steden 'skaeve huse' zijn neergezet. In Nederland was daar de afgelopen jaren kleinschalig mee geëxperimenteerd. In Amsterdam, Kampen, Maastricht, Arnhem en Tilburg zijn tijdelijk 27 containerwoningen voor 'asociale' neergezet, maar de projecten liepen vast door problemen met onder meer de bepalingen voor de ruimtelijke ordening.

Niet iedereen heeft er overigens problemen mee in een tuigdorp te wonen. Een video waarin Pownews-verslaggever Rutger Castricum samen met een bewoonster 'reclame maakt' voor hun 'geweldige Belvilla' is een hit op het internet, zegt De Telegraaf. 'Dit mag je gerust een villa noemen. Ik noem dit een prachtige plek', zegt de bewoonster in het filmpje tegen Castricum. De satirische video is gebaseerd op een televisiereclame voor vakantiehuizen van de verhuurbemiddelingsfirma Belvilla en is te bekijken op de website www.dumpert.nl.

Ook op radio en tv werd het voorstel van Wilders druk becommentarieerd.

De Standaard, 2011.02.12

[UP](#)

Noodtoestand in Lampedusa door toestroom vluchtelingen

Op het Zuid-Italiaanse eilandje Lampedusa is de noodtoestand van kracht, omdat in enkele dagen duizenden vluchtelingen uit vooral Tunesië aankwamen. Er is een luchtbrug ingesteld om het eilandje te ontzetten. Dat heeft de Italiaanse regering in Rome vandaag bepaald.

Lampedusa kreeg in ruim 48 uur ongeveer drieduizend vluchtelingen te verwerken en er zijn meer boten met migranten gezien die richting het eilandje varen.

De opvangcentra op de eilanden ten zuiden van Sicilië waren opgedoekt, omdat door het omstreden vluchtelingenbeleid van Italië door mensen direct terug te sturen, nauwelijks nog vluchtelingen op die eilandjes aankwamen. Tussen juli 2008 en juli 2009 kreeg Lampedusa nog 20.000 vluchtelingen te verwerken. (belga/ep)

De Morgen, 2011.02.12

[UP](#)

Politie schiet gewapende Roma dood in Antwerpen

In Hoboken bij Antwerpen heeft de politie vanmiddag op een Romazigeuner geschoten die haar bedreigde met een mes. De 35-jarige man overleed later in het ziekenhuis. De algemene inspectie zal het voorval onderzoeken, zo meldt het Antwerpse parket.

De politie kreeg rond 12.30 uur een oproep vanuit het zigeunerkamp aan de Klaverbladdreef in Hoboken. "De oproeper zei dat er iemand in het wilde weg aan het schieten was. Toen de politie ter plaatse kwam, werd ze geconfronteerd met een man die stond te dreigen met een mes, type machete", zegt Paul Van Tigchelt van het Antwerpse parket.

Aan rand van beek

De agenten maanden de man meermaals aan om het mes neer te leggen, maar hij weigerde en stapte er dreigend mee op hen af. "De agenten gingen achteruit, maar kwamen aan de rand van een beek te staan. Toen de man bleef komen en ook bleef dreigen met het mes, werd hij in de buik geschoten", aldus Van Tigchelt.

Overleden in ziekenhuis

De man werd naar het ziekenhuis gebracht, waar hij kort voor 15 uur aan zijn verwondingen bezweek. De onderzoeksrechter en het parket stapten ter plaatse af. In het zigeunerkamp werden een karabijn, een riotgun en ook kogelinslagen aangetroffen, wat er op zou kunnen wijzen dat de initiële oproep klopte. (belga/eb)

De Morgen, 2011.02.12

UP

'Scholen die nu nog wit zijn, zullen veel moeite moeten doen om dat te blijven'

Tien minuten fietsen, gewoon het Stadspark voorbij en de De Keyserlei over, en we staan in een andere wereld. Met een heel andere visie - hoewel. 'Wij zijn ook een veeleisende school hé', zegt Karin Heremans, directeur van het Atheneum aan de Rooseveltplaats. 'En wij zetten ook in op het vakinhoudelijke. Zij het dat wij meer in projecten werken, flexibeler zijn. Maar al onze ASO- en TSO-leerlingen stromen door naar de hogeschool of de universiteit. Wij hebben gewoon eerder dan andere scholen de verandering van de bevolking in Antwerpen gevoeld. We hebben ons daaraan aangepast, zonder de lat lager te leggen. Er schrijven zich bij ons leerlingen in die geen woord Nederlands spreken, na één jaar onthaalklas doorstromen naar de wiskunde-wetenschappen en die slagen met glans.'

'Het punt is', zegt ze, 'dat andere scholen diezelfde evolutie zullen doormaken. Zestig procent van de leerlingen in Antwerpen heeft vandaag als thuistaal niet het Nederlands. De scholen die vandaag nog wit zijn, zullen veel moeite moeten doen om dat te blijven. Ook het plaatstekort in de Antwerpse scholen, dat zich nu al doet voelen in het kleuter- en het basisonderwijs, zal binnen enkele jaren voor een verhoogde druk zorgen, waardoor de keuzevrijheid van de ouders wat ingeperkt zal worden. Alle scholen zullen gemengd worden en voor onze school is dat een geluk bij een ongeluk. Uit onderzoek blijkt dat je beter leert in diverse groepen.'

Op het Lyceum zeggen ze dat scholen met weinig GOK-leerlingen niet de knowhow of de middelen hebben om zo'n diversiteit te managen.

'Vandaag klopt dat. Zonder de juiste didactische aanpak vallen veel leerlingen uit de boot. Daarom moeten we onze good practices overall gaan toepassen, op alle scholen die het nodig hebben. Ook die met een voornamelijk blank middenklassepubliek: ook die zijn gebaat bij het koppelen van taal met wiskunde, bijvoorbeeld.'

Kan dat met het behoud van een eigen profiel, zoals dat van het Lyceum?

'Ik zie niet in waarom een gemengder publiek niet zou kunnen rijmen met hun profiel.'

Als de witte scholen zwarter worden, worden jullie dan ook 'witter'?

'Het gaat niet zozeer over wit of zwart, maar over GOK of niet-GOK. Wij proberen al enkele jaren ook meer middenklassekinderen aan te trekken, zowel autochtone als allochtone. Dat lukt: het aantal GOK-leerlingen is het afgelopen jaar met 12 procent gedaald. We hebben voor het eerst sinds lang weer twintig leerlingen in het eerste jaar Latijn. Diversifiëren kan ook naar boven toe. Leerlingen die geen achterstand hebben in te halen, worden wel op een andere manier uitgedaagd.'

Wat ik vaak hoor van vrienden, als het gaat over het 'meer middenklasse maken' van concentratiescholen: 'In het basisonderwijs, oké, maar op het middelbaar is dat toch anders? Pubers zijn anders.' Men heeft het dan, denk ik, over slechte vrienden, de angst om je kind kwijt te spelen.

'Pubers zijn pubers: die liggen in de knoop met zichzelf. Natuurlijk maken allochtone pubers een dubbele crisis mee: ze moeten zichzelf dubbel bewijzen. Maar ik heb niet de indruk dat dat hen 'slechter' maakt of dat het de 'autochtone pubers' daarom meetrekt. Integendeel: ze leren sociale vaardigheden die ze op een 'witte' school nooit zouden opdoen, en die hen in hun latere leven goed van pas zullen komen.'

De Standaard, 2011.02.12, Karin Heremans

UP

'Tunesische migranten overstelpen Italië'

ROME (AP) - Italië wordt overstelpt met Tunesische migranten, die de roerige situatie in hun land ontvluchten.

Roberto Maroni, minister van Binnenlandse Zaken en lid van de anti-immigratiepartij Lega Nord, trok vrijdag aan de alarmbel omdat er volgens hem een humanitaire crisis dreigt. Hij heeft de Europese Unie gevraagd de kwestie op de agenda van de eerstvolgende vergadering te zetten.

Volgens de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR zijn sinds 16 januari al 1.600 Tunesiërs aangekomen in Italië, het merendeel op het eiland Lampedusa, pal voor de Afrikaanse kust. Hun grote aantal verrast, omdat de trend de afgelopen tijd juist dalend was, onder meer door het Italiaanse beleid om migranten terug te sturen zonder hen eerst een asielaanvraag te laten indienen.

Maroni zei dat de toename van het aantal Tunesische migranten samenhangt met de politieke situatie in dat land, omdat bilaterale afspraken over het beheersen van de migratiestroom niet langer worden nagekomen. Hij heeft de kwestie bij de EU aangekaart omdat Italië de toestroom niet alleen aan kan. Bovendien bestaat volgens hem het gevaar dat terroristen zich onder de vluchtelingen mengen.

UNHCR-medewerkers zijn vrijdag naar Lampedusa gereisd om de situatie in kaart te brengen.

De Standaard, 2011.02.12

UP

Twee athenea, twee werelden. Kun je 'sociaal mixen' in het middelbaar?

De twee grote athenea van Antwerpen liggen op anderhalve kilometer van elkaar. Het ene, Koninklijk Atheneum I aan de Rooseveltplaats, is een haast volledig 'zwarte' school. Het andere, Koninklijk Atheneum II, het Lyceum, is grotendeels 'wit'. Dat was twintig jaar geleden ook al zo, toen schoolliep op de laatste, en de gefluisterde, bezorgde verhalen hoorde over de eerste. Vandaag keert hij terug met slechts één vraag: hoe kan dat nu?

De Standaard, 2011.02.12, Tom Naegels

UP

De Graaf: Elke hoofddoek doet pijn om te zien

HILVERSUM - PVV-lijsttrekker voor de Eerste Kamer Machiel de Graaf hoopt dat alle hoofddoekjes in Nederland verdwijnen. Het hoofddoekje is voor hem een islamitisch symbool van de onderdrukking van de vrouw, zei hij in het NOS-Radio1-verkiezingsdebat.

„Laat je haren wapperen in de wind. Geef die vrouwen de kracht om tegen hun man op te staan", zei De Graaf. GroenLinks-leider Jolande Sap stelde dat een verbod op hoofddoekjes ertoe zou leiden dat vrouwen helemaal niet meer buiten komen. „Laat ze eerst werken, emanciperen en dan komt de rest vanzelf."

De PVV is voor een verbod op hoofddoekjes in provinciehuizen, maar wil nog niet aan een verbod op hoofddoekjes in het streekvervoer, zei De Graaf. „Voor mij doet elk hoofddoekje pijn om te zien. Op een verbod is door Hero Brinkman gespeculeerd. Het zou in de toekomst misschien kunnen. We zullen zien hoe het loopt."

Volgens De Graaf zou het „fantastisch" zijn „als al die symbolen weg kunnen uit het straatbeeld". (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.02.13

UP

Opnieuw meer dan duizend Tunesische vluchtelingen aangekomen op Lampedusa

Vannacht zijn opnieuw meer dan duizend Tunesische vluchtelingen aangekomen op het Italiaanse eiland Lampedusa. Gisteren kondigde de Italiaanse overheid de humanitaire noodtoestand af op het eiland, dat overspoeld wordt door Tunesische immigranten.

De afkondiging stelt de overheid in staat sneller maatregelen te nemen. "De beslissing om de humanitaire noodtoestand af te kondigen geeft de Civiele Bescherming onmiddellijk de mogelijkheid om de nodige maatregelen te nemen om het fenomeen te controleren en de burgers uit Noord-Afrikaanse landen te helpen", zegt de regering. De Civiele Bescherming heeft een crisiscel opgericht die zich specifiek met het probleem zal bezighouden.

Bijna 5.000

Sinds woensdag zijn al bijna 5.000 Noord-Afrikanen, voornamelijk uit Tunesië, aan de Italiaanse kusten aangekomen. Lampedusa, dat in het nabije verleden reeds overspoeld werd met zogenaamde 'illegalen', vreest voor een nieuwe toevloed in het zog van de Tunesische Jasmijnrevolutie.

Luchtbrug

Om de toestand op het eiland wat te verlichten, werd een luchtbrug ingesteld naar onder meer Sicilië, waar de illegalen in asielcentra werden ondergebracht in afwachting van de behandeling van hun dossier. Italië vroeg eergisteren hulp aan de Europese Unie bij de aanpak van het probleem. (dpa/sam)

De Morgen, 2011.02.13

[UP](#)

Politie schiet Romazigeuner met machete dood

HOBOKEN - De Antwerpse politie heeft gistermiddag een 35-jarige Romazigeuner neergeschoten omdat hij agenten bedreigde met een machete. De man overleed later aan zijn verwondingen.

Het drama gebeurde zaterdagmiddag in een woonwagenkamp in Hoboken. De politie kreeg omstreeks 12.30 uur een oproep omdat op het kamp iemand in het wilde weg om zich heen aan het schieten was. Toen een patrouille ter plaatse kwam, kregen ze de verdachte meteen in het oog. Hij was gewapend met een machete en bedreigde de agenten.

'Die maanden de man meermaals aan om het mes neer te leggen, maar dat weigerde hij', zegt parketwoordvoerder Paul Van Tigchelt. 'De agenten weken achteruit, maar kwamen aan de rand van een gracht te staan. Omdat de verdachte bleef dreigen met het mes, hebben ze hem in de buik geschoten.'

De 35-jarige man werd zwaargewond overgebracht naar het ziekenhuis, maar daar overleed hij omstreeks 15 uur aan zijn verwondingen.

Over zijn toeren

Na het incident kwamen het parket en een onderzoeksrechter ter plaatse om de omstandigheden van de schietpartij te onderzoeken. In het woonwagenkamp werden nog een karabijn, een riotgun en kogelinslagen aangetroffen, wat erop kan wijzen dat de verdachte inderdaad om zich heen heeft geschoten.

In het zigeunerdorp laiden de gemoederen intussen hoog op. Maar veel commentaar wilden ze niet kwijt. 'Je moet bij de politie zijn voor uitleg, zij hebben hem neergeschoten als een hond, voor de ogen van zijn vrouw en kinderen. En waarom? Gewoon omdat hij wat over zijn toeren was.'

Volgens de bewoners laat de man een vrouw en vijf kinderen achter. 'Hij woonde hier niet eens', reageert een neef. 'Hij kwam uit Frankrijk en was hier met zijn gezin op bezoek. Hij had woorden met zijn vrouw en dat liep wat uit de hand. Maar er was geen reden om op hem te schieten.'

Het Antwerpse parket zal het incident onderzoeken. Toch benadrukt de parketwoordvoerder dat de verdachte wapengevaarlijk was en dat de politie in dergelijke gevallen gemachtigd is om te schieten.

De Standaard, 2011.02.13, (ena)

[UP](#)

Weer massaal Tunesiërs gevlucht naar Italië

LAMPEDUSA - Wederom hebben honderden Tunesiërs de oversteek over de Middellandse Zee gewaagd naar Italië. De kustwacht maakte bekend dat gedurende de nacht bijna duizend vluchtelingen Italië hebben bereikt. Ook zouden nog boten onderweg zijn naar het eiland Lampedusa.

„De situatie is hier zeer moeilijk”, aldus de havenmeester van Lampedusa, waar de boten af en aan varen. Op het eiland zijn onvoldoende faciliteiten om alle migranten goed op te vangen.”

„Honderden mensen moeten in de open lucht slapen en er is een tekort aan schoon drinkwater. Op het eiland zijn inmiddels tweeduizend migranten, ondanks een eerder ingestelde luchtbrug die hen naar het vasteland van Italië brengt.

Noodtoestand

Sinds de vlucht van de Tunesische president Zine al-Abidine Ben Ali na een volksopstand begin januari, is het aantal bootvluchtelingen flink toegenomen. Daarom besloot de Italiaanse regering de noodtoestand uit te roepen op het zuidelijke eilandje Lampedusa, waar veel bootvluchtelingen op mikken.

Volgens de burgemeester van het eiland met ruim vijftuizend inwoners, Bernardino de Rubeis, is de situatie onhoudbaar. Hij heeft met de betrokken autoriteiten afgesproken dat vandaag nog het gesloten opvangcentrum voor vluchtelingen

moet worden heropend.

De regering in Rome heeft een luchtbrug ingesteld om de vluchtelingen op het 20 vierkante kilometer grote eiland naar andere plekken te vervoeren. Italië wil agenten in Tunesië stationeren, die de massale uittocht van bootvluchtelingen richting Italië moeten tegenhouden. (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.02.13

UP